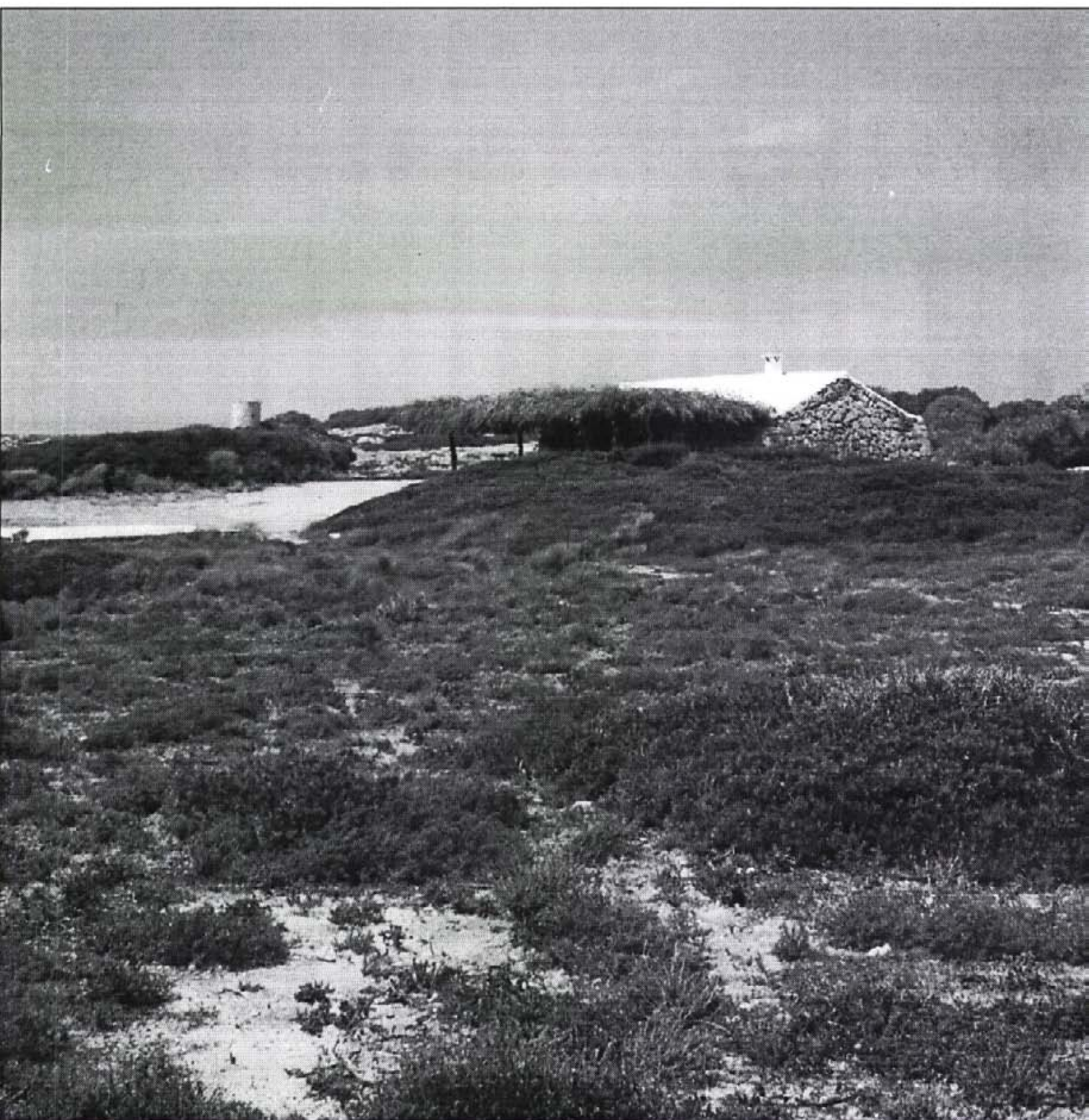

setembre 1995 núm. 159 175 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

S'ESTALELLA I S'ESTANYOL, MOMENT DECISIU

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

GORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

♦
EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

♦
INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

♦
DIRIGEIX

Catalina Font

♦
COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Miquel Barceló
Ignasi Barceló	Miquel Bezares
Llúcia Caldés	Celso Calviño
Francina Capellà	Miquel Cardell
Sebastià Cardell	Joan Clar
Damià Duran	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Matis Garcia
Antoni Ginard	Miquel Janer
Franc Jaume	Coloma Julià
Antoni Llompart	Benet Llompart
Llorenç Mascaró	Antoni Montserrat
Francisca Mut	Matis Mut
Miquel Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Nanda Ramon
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Jaume Salvà	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Jerònia Socies	Joan Socies
Gabriel Thomàs	Arnau Tomàs
Pere F. Torrens	Antoni Vadell
Bàrbara Verdèra	Francesc Verdèra

♦
SECCIÓ ESPORTIVA

Coordinador: Joan Quintana

Col·laboren

Joan Jaume, Jaume Manresa

♦
IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

♦
El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial

Editorial

Comença el curs escolar

Cada any el mes de setembre situa necessàriament la informació i la valoració del seu contingut davant la realitat cíclica de l'inici d'un nou curs escolar. Malgrat el conjunt de l'activitat social sigui regit, en sentit estricte, pel calendari natural -anys des del gener fins el desembre- també és veritat que el final de l'estiu, culturalment i antropològicament, està associat al retrobament amb l'activitat quotidiana normal: familiar, professional, social, política, institucional, etc. Ens cal a tots treure bons ànims d'on sigui possible per tal de tornar a la tasca de forma responsable i intel·ligent, sense deixar de banda, això sí, la dimensió lúdica i el component de plaer que mai no ha d'esser totalment esborrat de l'existència humana, ni a nivell individual ni col·lectiu.

Però, aprofitant, a més de l'inici del curs escolar, una efemèride prou important que aquest any es compleix, resulta cabalment avinent una reflexió sobre la realitat de l'educació en el context del nostre municipi. Aquesta efemèride no és altra que la coincidència del passat mes d'agost amb els primers vint-i-cinc anys de la promulgació de la Llei General d'Educació de 1970.

Els contextos dels dos moments -agost de 1970 i agost de 1995- són absolutament diferents, qui ho pot dubtar, però l'anàlisi històrica possibilita sempre el descobriment d'algunes semblances i obliga a posar sobre la taula aspectes pendents en tota reforma social i, especialment, en tota reforma educativa.

És clar el canvi d'escenari, a nivell estatal i a nivell internacional, no és necessari insistir-hi. La Llei General d'Educació suposà una proposta de modernització del sistema educatiu i de la societat, en els darrers anys del franquisme i des d'uns plantejaments economicistes i tecnocràtics. La transició cap a la democràcia, la configuració de l'Estat en disset comunitats autònomes, l'ingrés a Europa i els reptes del futur -l'any 2000 ja és aquí- han condicionat les successives reformes educatives: les parcials, gestionades per les polítiques de la UCD, i tot un conjunt de reformes parcials, experimentals es varen dir, i globals, gestionades per la política del PSOE. Avui ens trobam en el període d'implantació de la LOGSE, proposta educativa senyera de la política educativa socialista.

Sembla urgent referir aquesta situació a Lluçmajor, tan sols amb unes quantes preguntes. Té la població consciència de la importància de l'educació, a tots els nivells? Assumeix l'Ajuntament tot l'esforç que aquest aspecte de la política local mereix? Se senten els professionals de l'ensenyament valorats i ajudats per l'opinió pública? Els diversos centres, públics, concertats i privats, del nostre municipi, mereixerien una valoració de bons o molt bons? Podria merèixer el nostre municipi en conjunt, la qualificació de ciutat educadora?

Gran part del nostre present i del nostre futur depèn de la qualitat de la formació rebuda per les noves generacions: a més dels coneixements, consciència de la pròpia identitat, capacitat de decisió i d'integració crítica en la societat.

Si aquest curs es donaven algunes passes concretes en el que es coneix com a qualitat educativa (terme més que ambigu però necessari) en els nostres centres escolars, s'hauria posat una pedra molt ben posada en l'edifici del futur de Lluçmajor.

Quines passes concretes, com, amb quins recursos i amb quines estratègies, hauria d'esser el contingut d'un debat social que despertés la consciència col·lectiva llucmajorera i esperonés el compromís de tots amb un projecte comú. Les assignatures pendents en el camp de l'educació -i mai millor dit- són moltes i tots els esforços són pocs. ♦

Sessió plenària extraordinària de dia 10-VII-95

Les remuneracions dels regidors enfronten el batle amb l'oposició

A. Tomàs

Les remuneracions econòmiques dels membres de l'Ajuntament i la creació de les comissions informatives varen produir els primers enfrontaments entre el batle i l'oposició en aquesta sessió plenària de caràcter extraordinari.

La proposta de l'equip de govern, que signava una remuneració per al batle de 316.000 pta. mensuals, per als tinents de batle de 89.000 pta. i per als membres de l'oposició de 35.000 pta., no va comptar amb la conformitat del PSM ni del PSOE, portantveus que criticaren durament el batle en aquesta qüestió.

El PSOE, concretament, va proposar una reducció considerable de la indemnització per al batle, ja que el posà a 114.000 pta. Antoni Garcias, portantveu del grup socialista, va argumentar que existeix una forta desigualtat de remuneracions entre el grup del govern i l'oposició. "El batle no treballa amb exclusivitat per l'Ajuntament, sino que també cobra com a assessor del Govern", foren paraules del regidor A. Garcias, el qual també va proposar una reducció d'un 10 % a les indemnitzacions dels regidors. Antoni Llompart, del PSM, va donar suport als arguments del PSOE i va proposar, a més, el control sobre els treballs dels regidors.

El batle, G. Oliver, va contestar

que si ell té dedicació exclusiva a l'Ajuntament, no controlarà els seus regidors, sino que té la confiança que es dedicaran exclusivament als seus treballs com a presidents de les comissions, i que la seva proposta l'única que fa és reduir les indemnitzacions dels regidors del PP i augmentar les dels seus. Finalment, la proposta de l'equip de govern es va aprovar amb el vot de qualitat del batle, perquè J. Rabasco, d'ASI, es va abstenir dient que, de moment, dona un marge de 100 dies als governants abans de pronunciar-se sobre la seva gestió.

Motiu de polèmica fou també la creació de 8 comissions informatives que, segons el PSOE, "es formen amb un criteri de conveniència, i que cinc o sis, màxim, són suficients". A. Llompart va afegir que sobre comissions, que Urbanisme i Medi Ambient han d'anar juntes. Rabasco va tornar a votar en blanc i el vot de qualitat del batle va decidir en favor seu.

Altres temes

Sense oposició s'aprovaren els següents assumptes de l'ordre del dia:

-Modificació dels articles 32 i 43 del Reglament Orgànic de l'Ajuntament.

-Periodicitat de les sessions del Plenari, que seran mensuals, els darrers dilluns de cada mes.

-Modificació de l'acord de comptabilitat adoptat en sessió del passat dia 24 d'abril.

Presidents de les Comissions informatives

Comissió d'Acció social.- Sra. Maria Nicolau Oliver.

Comissió d'Hisenda, economia, foment i especial de comptes.- Sr. Lluç Tomàs Munar.

Comissió d'Indústria, comerç i transports.- Joan Puigserver Jaume.

Comissió d'Agricultura, obres i manteniment.- Sebastià Artigues Boscana.

Comissió d'Interior i esports.- Gaspar Oliver Mut.

Comissió d'Urbanisme i projectes.- Joan C. Jaume Mulet.

Comissió de Turisme i medi ambient.- Rafael Gómez Hinojosa.

Comissió de Cultura, educació i joventut.- Antònia Suñer Olea.

BATLE: Gaspar Oliver Mut.

1r Tinent de batle: Lluç Tomàs Munar

2n Tinent de batle: Joan C. Jaume Mulet.

3r. Tinent de batle: Sebastià Artigues Boscana.

4t Tinent de batle: Maria Nicolau Oliver

5è Tinent de batle: Joan Puigserver Jaume. ♦

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 26 33 74

S'ARENAL

TINTORERIA

Beyro

RENTAT EN SEC I BUGADERIA DE:

Flassades, edredons, cortines, vestits de núvia i de comunió i tota classe de roba.

C/. Príncep, 22 • Tel. 66 21 08 • LLUCMAJOR

El plenari de Lluçmajor acorda impedir l'ampliació del port de s'Estanyol

La moció, aprovada amb els vots a favor del PSOE, PSM i ASI enfront de la posició en contra del PP

Arnau Tomàs

L'Ajuntament de Lluçmajor va aprovar, el passat dilluns dia 31 de juliol, en sessió plenària, la moció presentada conjuntament entre PSOE i PSM segons la qual el Consistori "manifestava la seva oposició al projecte d'ampliació del port esportiu de s'Estanyol i es compromet a dur a terme totes les accions legals i polítiques necessàries per tal d'impedir-ne l'execució". La moció va anar endavant amb sis vots a favor del PSOE, dos del PSM, i un de J. Rabasco, portantveu d'ASI, i varen deixar en minoria al PP que només governa amb vuit regidors.

Antoni Garcias, representant del grup socialista, es va referir a la problemàtica del tema i va exposar que hi ha més d'un projecte d'ampliació, d'alguns dels quals l'Ajuntament no en sap res perquè és en poder de Costes i de la Conselleria d'Obres Públiques. Va afec-

gir que "el club nàutic de s'Estanyol, com que no té la llicència d'obres pertinenents, no pot posar cap pedra i l'Ajuntament no hi pot col·laborar, ans al contrari: ha d'actuar en contra dels promotors".

El portantveu del PSM, A. Llombart, va manifestar igualment la seva oposició a tots els projectes d'ampliació del club perquè és negatiu tant en impacte ambiental com per la manca de les corresponents infraestructures d'aigua potable i de sanejament. També va posar de relleu l'oposició unànime dels veïns de s'Estanyol a l'ampliació. Finalment, va subratllar "que no val excusa que ens ho imposen de Madrid, sinó que el permís d'obres l'ha de concedir l'Ajuntament".

El batle conservador de Lluçmajor, G. Oliver, va assenyalar que el seu grup sempre ha mantingut una actitud coherent sobre aquest tema, en el sentit de mantenir-se a favor del projecte presentat el 1992, "al qual no hi hagué cap

al·legació ni cap recurs en els períodes d'exposició al públic". Quan J. Rabasco es va pronunciar en contra de l'ampliació, la moció fou aprovada.

La proposta presentada conjuntament per nacionalistes i per socialistes i aprovada al plenari fa constar que "el projecte d'ampliació del port aprovat pel Govern i amb la concessió atorgada pel Consell de Govern el passat 18 de maig no s'ajusta al projecte que va informar favorablement el plenari de l'Ajuntament". També reflecteix que "l'ampliació ara aprovada ha suscitat una notable inquietud i rebuig d'amples sectors de la societat llucmajorera, especialment entre els residents a s'Estanyol i els usuaris de les instal·lacions del Mollet que desaprova amb el nou projecte". També es destaca "l'impacte negatiu en el medi ambient que no s'ha avaluat". ♦

JOIERIA I RELLOTGERIA

**A Lluçmajor i a Sa Pobla
visitau «CAS COTXER».
Enlloc més no trobareu
els preus tan bons ni
la varietat que tenim**

*Plaça Espanya, n. 24 - Tel: 66 16 02 (Lluçmajor)
C/. Ramon Llull, 42 - Tel. 54 19 65 (Sa Pobla)*

L'autovia Palma-Manacor passarà per Lluçmajor

El president Soler es reuneix amb l'Ajuntament

Redacció

El nou president del Govern Balear, Cristòfol Soler, ha visitat Lluçmajor aquest passat dimecres, dia 7 de setembre, acompanyat de la vice-presidenta, Rosa Estaràs, i dels consellers de Turisme, Bartomeu Flaquer i d'Indústria, Bartomeu Reus. Els membres del Govern varen esser rebuts pel batle i per la resta dels regidors i varen mantenir una reunió per tal de donar a conèixer al president els problemes que afecten el nostre terme.

El batle exposà al nou president les qüestions que podrien obtenir solució des del Govern: la reforma de la carretera de Porreres i del camí de sa Torre, els problemes de trànsit i de seguretat vial a les rondes de Lluçmajor, la depuració d'aigües, tant a s'Arenal com a s'Estanyol i Lluçmajor, la necessitat de fer noves captacions d'aigua potable, la voluntat de crear una àrea conjunta de servei de taxis amb Palma i Calvià, la millora del torrent de s'Algar, la necessitat d'emprendre noves obres d'embelliment a s'Arenal i de dur a bon terme les obres de construcció de la Llar de la Tercera Edat de Lluçmajor, així com la voluntat unànime de l'Ajuntament de dur a la nostra ciutat la secció pròpia del registre de la propietat.

PSOE: Preocupació per l'aigua

Els regidors de l'oposició manifestaren el seu acord amb la major part de les peticions de la majoria, encara que amb matisos: el portantveu socialista exposà la necessitat de donar alternatives als sectors industrial i agrícola del terme, afirmà que el problema de l'aigua no era exclusivament un problema de captació de nous recursos i advertí dels perills de sobreexplotar un recurs de cada dia més escàs, s'oposà a les previsions que el POOT fa per s'Arenal i defensà la necessitat de mantenir l'activitat econòmica a s'Arenal de Lluçmajor que, en opinió seva, no ha d'es-

devenir només un lloc de residència. Igualment sol·licità que la reforma del camí de sa Torre, així com les noves variants de la ronda de circumval·lació s'integrassin al màxim en el paisatge i sol·licità la creació de fons de cooperació municipal per a municipis que, com el nostre, estan exclosos dels programes europeus d'ajudes al desenvolupament.

PSM: contra l'autovia

El portantveu del PSM reiterà la preocupació del seu grup per la construcció d'una nova central energètica a Mallorca i defensà l'opció de les energies alternatives. Coincidí amb el portantveu del PSOE a l'hora de denunciar els perills de les obres de captació d'aigua i les subordinà a la millora de la xarxa de distribució i a la lluita contra les fugues. S'oposà a la creació d'una autovia Palma-Manacor i defensà l'alternativa del ferrocarril i va defensar la necessitat de donar prioritat a la seguretat vial a costa de la velocitat a l'hora de resoldre la qüestió de les rondes. Pel que fa a s'Arenal, sol·licità actuacions de cirurgia urbanística, amb operacions d'esponjament que incloguessin la demolició d'edificis obsolets i denun-

cià el creixement de l'oferta hotelera amb la creació de noves urbanitzacions, com la de Regana.

Finalment, el regidor d'ASI, Joaquín Rabasco, sol·licità del Govern que ajudàs a resoldre el contenciós del pont del tren al torrent dels Jueus a s'Arenal.

En posterior roda de premsa, el president del Govern Balear manifestà que l'executiu optarà per la construcció de la variant de Lluçmajor de l'autovia Palma-Manacor, considerant preferible aquest nou traçat, que seguiria per Campos i Felanitx, al de l'alternativa a través del Pla de Mallorca. ♦

Presentació del IV Tom d'edicions de Pinte en Ample

El divendres, dia 15 de setembre a les 21'30 es presentarà a la Sala d'Actes de l'Ajuntament el llibre "Lluçmajor: Notes Històriques i Culturals". Tom núm. IV d'edicions de pinte en ample i Homenatge a Vicenç M. Rosselló i Verger, autor de **Las Islas Baleares, Mallorca, el sur y sureste**, catedràtic de Geografia de la Universitat de València. ♦

Biblioteca Pública Municipal de s'Arenal

AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR

C/ Berga, 64

07600 - S'ARENAL (Llucmajor)

Tlf. 49 00 02

Horari: de dilluns a divendres de 15'30 a 20'00

Dissabte de 10'00 a 13'00

Novetats:

- Andrés SOPENA: El florido pensil
- Gaspar VALERO: Camins i paisatges
- Cristóbal SERRA: Augurio Hipocampo
- Arxiduc Lluís Salvador: Somnis d'estiu ran de mar
- Arxiduc Lluís Salvador: Cuentos de Mallorca
- David GINARD: L'esquerra mallorquina i el franquisme
- El procés autonòmic balear
- Teatre de revolta
- L'associació de premsa forana de Mallorca
- Ramon BASSA: Literatura infantil catalana i educació
- La música i la seva evolució
- J.M. VALVERDE: Diccionario de historia
- E. HARO: Diccionario político
- F. SAVATER: Diccionario filosófico
- Diccionario de cartografía
- Guia visual de l'embaràs i del part.
- Cent anys de mestres d'aixa a Mallorca
- J.J. ARMAS: El árbol del bien y del mal.
- E. GANCHE: L'autèntica cel.la de F. Chopin.
- Jordi SANSANEDAS: De Fanagusta a Antofagasta
- Alvaro POMBO: Telepena de Celia Cecilia Villalobo
- Soledad PUERTOLAS: Si al atardecer llegara el mensajero.
- Miquel SEGURA: Memòria xueta
- Miquel SEGURA: Les illes inoblidables
- José Carlos LLOP: Antología personal
- Marguerite YOURCEMAR: Fuegos.
- Marguerite YOURCEMAR: El laberint del món
- Antonio GALA: Más allá del jardín
- Obras maestras del cine
- Derecha e izquierda
- El sexe a Mallorca
- Rafel CRESPI: Silencis
- Rafel CRESPI: Personatges (sic)
- Ignacio ALDECOA: Cuentos completos

- Néstor LUJAN: A Mayerling, una nit...
- Julio LLAMAZARES: El río del olvido
- M. MARTÍ i POL: Un hivern plàcid.
- Rosa MONTERO: Amado amo
- Biografía: Anthony Hopkins
- BRANDO, las canciones que mi madre me enseñó
- Cómo improvisar cuentos
- Barranc de Biniaraix
- El protocolo en casa
- La vida sexual del clero

Videos

- Bearn
- Apocalypse Now
- Las amistades peligrosas
- El club de los poetas muertos
- Blancaneus i el castell encantat
- El llibre de la selva
- Lucky Luke
- Gandhi

C.D.

- Louis Armstrong: Stachno
- R.E.M.: Monster
- 20 anys. Força Dharma
- Forrest Gump
- Pulp Fiction ♦

TROPICAL
BAR
RESTAURANTE

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Viajes
Xaloki, s.a.
G.A.T. 687

**EXCURSIÓ A
PORT AVENTURA
10.150 PTA.**

*Avió a Reus i entrada
a Port Aventura*

CANÀRIES
des de 37.900 PTA.

I ara també al SUPERMERCAT PROHENS de
dilluns a divendres de les 17'30 a les 19'30
hores Tel. 12 01 64 • LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 • Fax. 26 90 00

S'ARENAL

El Govern Balear s'oposa a la construcció de la Central de s'Estalella

El Pla Energètic de les Balears, a punt d'entrar al Parlament, decidirà el futur de s'Estalella

Redacció

Foto: C. Julià

El nou Conseller d'Indústria del Govern balear, Guillem Camps, ha manifestat la seva oposició a la construcció d'una central tèrmica a s'Estalella. Tot i això ha manifestat que les Balears necessiten una nova central que, al seu parer, hauria de ser de gas liquat per esser un vector energètic menys contaminant que el fuel o el carbó. Aquesta central s'hauria d'ubi-

car a les immediacions de la badia de Palma, però no a s'Estalella ni tampoc, segons sembla deduir-se d'altres informacions, a cap altre lloc del terme de Lluçmajor.

El Conseller ha manifestat a diversos mitjans de comunicació que el Govern està cercant alternatives a s'Estalella, entre les quals cità Son Sureda o Marratxí. Entre les possibles opcions també apareixen les instal·lacions de Son Reus o de cas Tresorer, al terme de Palma.

Malgrat el rebuig del nou conseller d'Indústria a les peticions de GESA, responsables de la companyia han insistit dient que s'Estalella és la ubicació ideal per a la nova central. Les espases, per tant, continuen altes quan el Pla Energètic de les Balears és a punt d'entrar al parlament per esser aprovat en el pròxim període de sessions. El Pla Energètic decidirà quin és el futur del proveïment d'energia a les nostres illes entre el 1996 i el 2.010. ♦

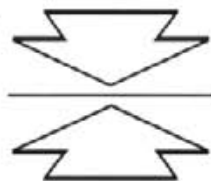
**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17 a 19'30 hs.

C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

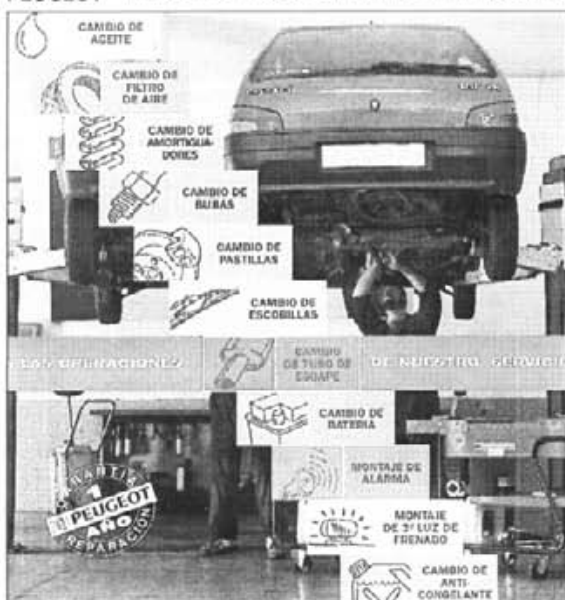
TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

PEUGEOT

DESCOMPTES ESPECIALS
A TOTES AQUESTES REPARACIONS

ZURICH
SEGUROS

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21
EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

EL QUE VULGUI

A L'INSTANT

*Al mateix
comerc*

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Medicina General: *Dr. Frederic Cardona*

Pediatría: *Dr. Carlos Súcar*

Cardiologia

i pneumologia: *Dr. Ovidio Herrero*

Reumatologia: *Dr. Luis Dettoni*

Neurocirurgia: *Dr. Alberto de Castro*

ATS: *Sra. Maribel Soteras*

Anàlisis clíniques: *Dr. Salvador Alcàzar*

Fisioteràpia

i Rehabilitació: *Sra. Elena Avendaño*

Odontologia: *Dra. Olga Calderari*

Maxilofacial: *Dr. Juan Gatta*

Dermatologia: *Dr. Guillem Perelló*

Medicina esportiva: *Dr. Joan Roig*

Radiologia

Direcció mèdica: *Dr. Carlos A. Faga*

CENTRO DE ESPECIALIDADES MEDICAS

Plaza de España 56 - C.P. 07620 - Tel. y Fax 12 00 64
Llucmajor - Mallorca - Baleares - España

L'agrupació "Aires del Pla" va participar al festival internacional de Dansa a Alemanya

L'agrupació "Aires del Pla llucmajorer" dirigida pel mestre Pere Antich va participar al gran Festival "Danz-un Speelkring Trachtenfest in Hermannsburg" al poble de Hermannsburg d'Alemanya, a la regió de Lüneburger Heide (la Baixa Sofònia).

Aquest festival va comptar amb la participació de 48 agrupacions de ball, de regions alemanyes de Bavaria, Hannover, Hamburg, la Selva Negra i també de Suècia, Polònia, Grècia, Noruega, Mallorca, etc.

"Aires del Pla llucmajorer" era l'únic representant de tot l'Estat Espanyol i va obtenir un gran èxit, per això el batle i l'agrupació de Hermannsburg convidaren l'agrupació llucmajorera a participar al proper festival el 1997. A més a més els balladors llucmajorers actuaren cada dia a diferents pobles com Celle, Soltau, Monstar... El dia que cridaren més l'atenció va esser quan anaren vestits amb la roba de feina, amb "el vestit rústic" i als alemanys els varen agradar molt les espadnyes "porqueres", per aquest motiu el dia de la darrera festa cada un va regalar el seu parell d'espadnyes com a record.

L'agrupació agraeix molt totes les atencions que tengueren amb ells i especialment la dels seus monitors Heinch i Ulrique. Aiximateix agraeixen les col·laboracions de l'Ajuntament de Llucmajor, de "Sa Nostra", de Fotos Clar, d'en Miquel Janer, per facilitar-los l'història de tots els balls que ballaren, d'una admiradora que els havia preparat una botella d'herbes dolces per entregar als organitzadors del Festival i de tot el poble de Llucmajor pels seus ànims. ♦

10

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat
(Comare)

**També hi ha servei de
massatges terapèutics**

Cl. Rigo, 73 - Tel. 66 24 90

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

“Picadís”-teatre està de moda

Tomeu Sbert

El grup Ilucmajorer PICADÍS-teatre és l'elegit aquest any per obrir la temporada de teatre del PRINCIPAL DE PALMA amb la seva actual obra "UN XALET A S'ESTACA", original de l'autor castellà Juan José Alonso Millan, amb versió-adaptació de Miquel Ambrós, enregistrada a la Societat General d'Autors Espanyols (S.G.A.E.), amb el títol de "Oportunidad bonito chalet familiar".

L'extraordinària acollida que ha tingut l'obra a tot Mallorca, culminarà a la manera de les antigues grans companyies de teatre: Estrena a "províncies" per a finalitzar a la "Capital".

Els esdeveniments seran de la següent manera:

Dimecres 13 de setembre 12 del matí. Roda de premsa, a les dependències del teatre Principal.

Dies 15 al 24 de setembre.

Dies 15, 16, 22 i 23 a les 22 hores
17 a les 19 i a les 22 hores

18, 19, 20, 21 i 22 a les 21 hores

EL GRUP ENS FA ARRIBAR DUES ENTRADES, QUE SERAN SORTEJADES ENTRE TOTS ELS NOSTRES SUSCRIPTORS.

Cal recordar que aquesta és la tercera vegada que "Picadís" actua en aquest teatre i a més l'any passat va fer l'estrena de l'obra de l'italià Dario Fo "AQUÍ NO PAGA NINGÚ", a la sala Mozart de l'Auditori de Palma.

Aquests èxits no són fruit de la casualitat, és la continuació d'un treball seriós des de l'any 1987, quan es fundà la companyia. El grup ha passat

Una escena de la comèdia "Un xalet a s'Estaca" a càrrec del "Grup Picadís"

per diferents etapes:

a) La de formació de la companyia. Durant aquest període va representar obres de caire "costumista" mallorquines i dintre de les seves limitacions (econòmiques, actors amb poca formació i experiència, d'infraestructura, tècniques... etc.), i ja fou reconegut per alguns mitjans de comunicació com "EL RESURGIR DEL TEATRO AMATEUR MALLORQUIN" (Revista BRISAS. Magazine de Ultima Hora i Balears nº

243. de 15 de desembre de 1991).

b) L'etapa de consolidació. El grup es desmarcà del teatre tradicional mallorquí per anar a la recerca d'obres de caire universal fent la seva pròpia adaptació i versió de l'obra al català que es parla a Mallorca. Durant aquest període ha fet més de QUATRE-CENTES REPRESENTACIONS a tots els pobles de Mallorca.

L'any 1994 ha tingut un programa de ràdio tots els divendres de l'estiu a la CADENA SER, amb el nom de

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Ilucmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

"FAMÍLIA PICADÍS", de text i producció propis, que contava d'una forma divertida les aventures i desventures d'una família de la "Part Forana".

c) L'etapa actual o d'expansió, és la més complicada per a tots els membres. No saben on acabarà.

La preocupació per a millorar el panorama teatral a Mallorca, ha estat el detonant per ser els organitzadors de les VI MOSTRES DE TEATRE DE LLUCMAJOR I LES V DE S'ARENAL.

La recerca de nous espais escènics durant el present estiu, els ha mogut a presentar el seu actual espectacle, al recinte d'AQUACITY de s'Arenal, combinant sopar-espectacle i anomenant-lo "TEATRE A LA FRESCA", amb un notable èxit de públic i de representacions.

Damià Tomàs, responsable del grup, i actor ens explica que l'èxit de la companyia, és l'èxit personal de cada un dels membres que la formen i que entenen els textos com a reflex de les idees, els conflictes que mouen o han mogut els homes al llarg del temps. La gent de "Picadís" és somniadora, i que encara que sigui per uns instants, el teatre els permet sortir de la realitat que ens envolta i reconèixer-la amb altres ulls.

Des de la nostra revista, els desitjam el millor. Endavant!

Taula rodona

Tema important el que es va tractar en una taula rodona que va tenir per escenari el local del "Tennis Arenal". Tot va anar sobre la necessitat que l'ampla àrea metropolitana de s'Arenal compti en un proper futur amb un Institut d'ensenyament secundari.

Actuà com a moderador J. Alzamora, amb l'assistència d'A. Cabot, representant del MEC, els regidors J. Jaume, G. Estarells i A. Llòmpart i el de ciutat, J. Labrés.

Hi ha oferiment de dos solars situats devora ses Cadenes i un al costat del camp municipal d'esports. El pressupost inicial és de cinc-cents milions de pessetes.

Gala contra el càncer

A les instal·lacions d'Aquacity va tenir lloc una vetlada benèfica per la lluita contra el càncer, organitzada per la junta local, amb l'assistència de nombrosos públics. Va comptar amb

l'actuació de Tito Aznar i el grup musical "Los guantes negros". També es van sortejar una trentena de regals, entre ells un viatge a Galícia, donat per "Viatges Halcón".

Notícies breus

-L'UD Arenal no desapareix i continua participant a la lliga de Tercera Divisió Nacional. L'entrenador, és en Josep Calafell.

-Es va disputar el "III Memorial Toni Moreno" de futbol. Èxit esportiu i molta emotivitat en els records. Toni Moreno, recordem-ho, va morir en

plena joventut.

-El bàsquet s'Arenal es troba en el punt més alt de la seva història. Aquesta temporada jugarà a II.

-La primera cadena de la televisió alemanya ha estat unes setmanes emetent imatges de Mallorca, diàriament, des de la platja de s'Arenal de Llucmajor.

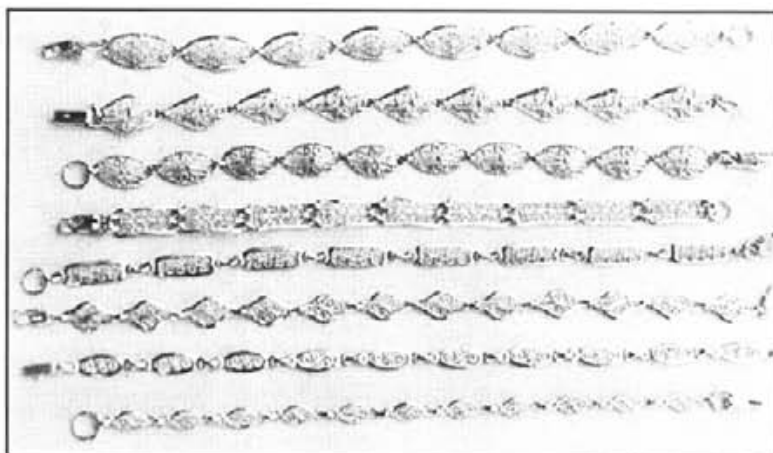
-L'equip Bodega Bennàsser de s'Arenal ha aconseguit el títol de campions d'Espanya de futbol sala. Enhorabona. ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

ESPECIAL COMUNIONS

JOIES D'ESTIL MALLORQUÍ

Granets Polseres mallorquines
Cordoncillos Arracades
Aros etc, etc.

NOVETAT ESPECIAL:
Fotos gravades en plaques d'or

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

ESCOLA DE DANSA

INFORMACIÓ OBERTA DES DEL 15 DE SETEMBRE
ELS DILLUNS I DIMECRES DE 6 A 8 DE L'HORABAIXA

S'ADOBERIA, 3A - LLUCMAJOR

Quatre mots

Carlos Alberto Faga, director del CEM

Coloma Julià

-Per què s'ha obert el Centre d'Especialitats Mèdiques?

-Per què un grup de metges vàrem fer un estudi i constatarem la necessitat d'assistència privada d'especialitats mèdiques a aquesta zona, sobretot pel que afecta els assegurats de companyies privades.

El Centre s'ha obert perquè es puguin cobrir serveis (radiografies, rehabilitació...) i que no s'hagi d'anar sempre a Palma.

-Amb quin equip de metges comptau?

-Un pediatra i un metge de medicina general, consultaran tots els dies. Hi ha també un cardiòleg i pneumòleg, un neurocirurgià, un dermatòleg, un analista clínic, un reumatòleg, una

ATS, un especialista en nutrició i un en medicina de l'esport, dos fisioterapeutes i un equip d'odontologia.

La perspectiva immediata és d'ampliar el quadre mèdic amb un oftalmòleg i un ginecòleg.

-Quina relació hi ha entre el CEM i el Centre de Salut Migjorn?

-Són dos centres que no tenen res en comú, en el sentit que aquí hi ha especialistes i a l'Assistència Primària no es contempla que hi hagi especialistes. Per altra banda el CEM està enfocat a la medicina privada.

-Heu tengut bona acollida?

-L'acollida ha estat favorable, malgrat que sigui l'estiu i la gent és de vacances.

Supòs que hauran de passar tres o quatre mesos per poder fer un balanç més seriós. ♦

14

BAR - CAFETERIA

CAN LAMPINO

- Menús casolans diaris
- Gran variació de plats combinats
- Pizzes casolanes fetes al moment
- Tapes variades
- Carn a la brasa
- Terrassa amb jardí

C/ de Gràcia, 59 (Llucmajor)

Restaurant

"AL SEU GUST"

CHEF: PED MARTÍNEZ

LOCAL CLIMATITZAT

TANCAT ELS DILLUNS

C/ NICOLAU TABERNER, CANTONADA PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12

Joan Vich

President del Club Nàutic de s'Arenal

I. Barceló
Foto: I.B.

Sr. President: fa un any i mig que vàreu ser elegit màxim responsable del Club i en aquells moments la solvència econòmica de la societat no era gaire satisfactòria. Com es troba ara?

-Durant els darrers sis mesos del 94 hi va haver 36 milions. Del gener al juny d'enguany hi ha un superàvit de 30 milions de pessetes. Crec que a nivell de tresoreria, el Club està en unes condicions immillorables. Això s'ha aconseguit gràcies que s'ha obligat a pagar als socis morosos, alguns dels quals ho eren des de fa molt temps. A d'altres se'ls ha hagut de donar de baixa, però, com a contrapartida, s'han fet molts socis nous, els quals abans eren eventuals.

L'arena tapa la bocana

A la darrera junta general, es parlà que Costes demanava al Club que posàs arena a la platja i també de la necessitat de canvi d'emplaça-

ment de la bocana. A quin punt es troba la resolució d'aquest problema?

-Quan estàvem en campanya electoral i havent-hi una junta gestora, es va rebre al Club una proposta d'expedient sancionador per part de Costes, on se'ns demanava que depositàssim 60.000 m3 d'arena a la platja per en-

tendre que és culpa del Club que els corrents se l'enduguin. Es va presentar un recurs del qual ja hem rebut resposta i on ens ho han denegat. Ara hem començat un recurs contenciós-administratiu perquè entenem que això que volen fer amb nosaltres no és correcte.

Pel que fa al canvi de la bocana,

EURO - IDIOMAS

Lucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lucmajor • Tel. 66 11 33

estàvem d'acord amb l'autoritat portuària però Costes s'hi oposa mentre no haguem depositat l'arena a la platja. A causa d'això, les converses amb les dues entitats es troben totalment paralitzades. Aquest estiu hem hagut de dragar la bocana del Club per tal que els vaixells de major calat poguessin entrar. Si l'any que ve el problema no s'ha resolt, haurem de fer al mateix.

A la primera Junta general, després de les eleccions, i amb els resultats de l'auditoria, es va comunicar que hi mancaven set milions de pessetes del Club i que es pensava posar una denúncia per aclarir com havien desaparegut. Els socis, en general i alguns directius de l'antiga Junta demanaren que es fes així. S'ha resolt ja aquest assumpte?

-La Junta directiva va nomenar un advocat per defensar els interessos del Club. Es posà una querrela contra el passat administrador del Sr. Nadal Comas i actualment el jutge està prenent declaracions a tots els relacionats amb la querrela. El Sr. Nadal Comas, els empleats, els membres de la directiva anterior, l'antic president i també jo i alguns d'aquesta Junta. Ara esperam que es dugui a tràmit la querrela.

Quines activitats de caràcter cultural, social i/o esportiu s'han realitzat al Club durant l'estiu?

-Referent a la part social, com cada any, el dia 23 de juny es va celebrar el dia de la Benvinguda, on assistiren més de 140 socis, el 18 d'agost es va fer una nit màgica amb un prestidigitador que va fer les delícies de petits i de grans. El dia 28 d'agost (Dia de la Vela) hi hagué una torrada a l'esplanada del Club amb música per ambientar la festa. El 2 de setembre, la tradicional pujada a Gràcia i dia 8, el sopar i ball de comiat de

l'estiu.

Pel que fa al caire esportiu, crec que s'ha fet notar l'arribada del nou gerent, Jaume Carbone, que ha estat tresorer i gerent de la Federació de Vela i amb l'experiència que té per a organitzacions esportives, ha format un equip i s'ha de reconèixer que la seva actuació en el Trofeu Princesa Sofia ha estat excepcional, així com també va ser un èxit el III Trofeu Illes Balears".

Vull destacar l'especial aportació del Club a "La Copa del Rei". Com que l'antic president de l'organització va dimitir, es va crear una Gestora i en Jaume Ensenyat, antic amic nostre, ens va demanar la col·laboració del Club. Varem participar en l'organització, amb homes i amb material. El Dia de la Vela, va haver-hi el Gran Premi de la Federació Andorrana, amb la participació de 77 Optimist i una quarentena de creuers.

Més activitats?

-Des de fa un any organitzam el campionat del món de la classe "Europa", que se celebrarà l'any que ve. Per fomentar l'esport nàutic s'han fet durant dos mesos i mig, cursos d'Optimist d'una setmana de durada i també se n'han fet de natació.

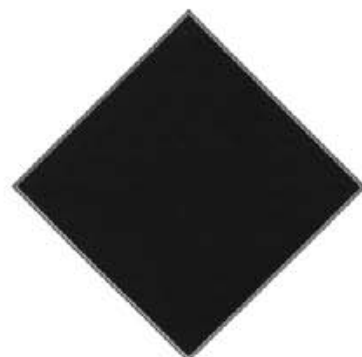
Pel que fa a l'esport de la pesca des d'embarcació, estam en col·laboració amb el Sr. Hermenegildo Reda, que ha organitzat les competicions del Club per a les quals tenim assignat per pagar l'esca, els trofeus... que es necessiten per aquests tipus de competicions.

Un club ecològic

El Club és un exemple quant a esforç que ha fet per a la no contaminació de la mar i de l'entorn. Tot tipus de contenidors per a la recollida selectiva de baleigs, piles, olis,

pintures, dissolvents, paper, cartró, vidre, etc. Però es va parlar que hi havia la possibilitat de netejar la sentina de les barques sense necessitat de tirar les aigües olives a la mar. El problema ja és resolt. D'ençà de fa dos mesos s'ha posat en marxa aquest servei gratuït pels socis, totes les barques que hagin de treure l'aigua bruta de les sentines ho poden fer anant amb al vaixell a la benzina del Club i sol·licitant a l'empleat aquest servei. L'encarregat, els netejarà la sentina, amb una mànega. Creiem que és important difondre aquesta informació perquè els usuaris l'utilitzin ja que es tracta d'un servei en el qual el CNA és pioner a tot Espanya i, pràcticament a Europa, perquè això ens permet de tenir una mar més neta.

-Per acabar, només voldria afegir que durant el mes de setembre s'asfaltarà la meitat de l'esplanada d'hivernada dels vaixells perquè el trespall d'aquesta zona ho necessita. ♦

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrel, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixols
- Formalges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Quaderns de Fum Major

Deserts estival (o De Fummajor a Mururoa en Twingo)

Temps de tempestes, un mes abans de Sant Miquel, que fan parpellejar els llums de la vila i tal vegada duran un glop de consol de pluja als llavis assedegats d'aquesta terra sobreexplotada.

Sembla que s'hagi acabat aquest estiu rarenc i no fa quatre des de pagès del final de curs municipal amb aquella plenària on la majoria dels representants democràtics dels llucmajorers votaven contra la porcada nàutica de s'Estanyol. El PP, amb aquestes, reincidia en el seu ambigu cantet electoral, a la manera del *vivo sin vivir en mí* de la santa mística: provant de fer veure que hi està en contra sense acabar d'estar-ne en contra, o a favor sense estar-ne a favor, o ni a favor ni en contra, ans tot el contrari, o com sia que es pugui descriure la manera de provar de salvar els mobles o la cara sense fer res de veres per aturar l'encimentada costanera. Per allà, la primera pedra mostra un riure ambigu, i els socis insatisfets duen l'amo de Sanicalor als jutjats a veure si s'avé a donar-los la llista de socis.

Amb aquestes, i amb la basca d'aquell temps, quasi d'estranguis i doblegada ens clavaven -ells, clar, tu ja m'entens- una reforma de projecte que permet tirar envant la formigoneira devers Regana. I als mateixos diaris on s'anuncien vivendes de luxe a Maioris Dècima -topònim de publicitària elegància romanitzant-, trobam declaracions dels conselles autonòmics que ens fan concebre esperances de que la central de s'Estalella no es farà. Però Gesa remuga.

•••

Jo observava tot això i quins eren els homes que menaven la política, i també quines eren les lleis i els costums:

i com més ho considerava, i més avançava en maduresa, més em semblava que era d'allò més difícil administrar bé els afers públics... Perquè la ciutat ja no era regida segons els costums i les institucions dels nostres pares, i era impossible de trobar-ne fàcilment de nous. La lletra i el caire de les lleis, que es multiplicaven de manera tota espectacular, s'anaven corrompent. Així jo, que inicialment només em delia per llançar-me de tot a la política, en contemplar la manera com totes les coses anaven d'ací d'allà vaig acabar amb una mena de rodament de cap... Ho va escriure així d'autobiogràficament, Plató, a Atenes, devers vint-i-quatre segles abans d'unes festes de Santa Càndida a Lluçmajor amb la blanca enamada de paperins la mica mullats per una meteorologia que, en això al manco, sembla disposada a seguir protocols consuetudinaris. Com el programa d'unes festes més o manco com sempre, amb una berbena que encara va estar bé, donada la magror pressupostària, llàstima que tanta gent desagraïda se n'hagués anat a les festes de pobles veïns, que prometien més.

Potser ja n'havien tengut prou amb la súper sessió de cinema bonsai a la fresca que devia ser el debut a la vila de la nova regidora de cultura. I no és que, a altres pobles mallorquins d'ajuntament pepero, no en facin de sessions així com pertoca, vull dir visibles i audibles, de cinema a la fresca. O que per una quantitat ridícula no s'hagués pogut llogar el cinema local.

El fracàs va servir, si més no, perquè certa dama del partit governant demostràs educació, dignitat, vergonya i esportivitat espargint una acusació irrisòria per qualsevol persona

amb dos dits de seny i informació: *la culpa és del PSM*, acusava. Tot perquè un que havia estat candidat de tal partit manejava la màquina projectora (a títol supòs que ben personal i no em sorprendria que desinteressadament). Ara imaginau-vos quan governin. Clar que si ens haguéssim de fer altaveus de tota la remorologia d'aquella vetlada memorable, hauríem de retreure la llegenda de l'assessor despistat... em costa creure-ho, i, sobretot, no em sembla el camí.

La reflexió que em ronda amb impertinent insistència és una altra: si aquesta al.lota, que ignora la diferència que hi ha entre súper 8, 16 mm o 35, per només parlar d'elementalitats, és el millor que el partit de Gaspar Oliver té a mà per fer-se càrrec de la política cultural, estam ben arreglats. Com si demàs em posaven a mi a operar d'apendicitis, amb el cantet de "no, de pràctica, ni teòrica, no en tene gaire, però estic ben disposat a aprendre". Vull dir que qui no està avesat a anar a missa, és normal que s'agenolli al portal, i que hi traveli i tot.

La paraula cultura, en el sentit que la usam, ve de la mateixa arrel que agricultura: es refereix, sobretot, a una disposició moral, una actitud de conrar el propi esperit per tal de millorar-lo, enriquir-lo, afinar-ne les capacitats... es refereix a un bagatge de coneixements i de maneres per relacionar-los entre si, i aplicar-los... i no s'improvisa, ni en una persona ni en una societat, en quatre dies. En teoria, i a l'hora de fer retòrica, tothom sembla d'acord que una societat culta és millor, està en millor disposició de progressar, etc. Sembla, però, que a la pràctica no tothom pot o vol actuar en conseqüència. En fa l'efecte que tornaran a ser quatre anys molt llargs, i voldria anar errat, perquè comença a

ser ben feixuga, tanta travessia del desert de sempre, com en temps antics, o pitjor i tot, si això és possible, que sembla que sí.

De qualsevol manera, i com sempre ha estat, pos la meua mica d'opinió i d'experiència a disposició de la regidora, per si mai hagués de menester res. I li desig molta sort i tota casta d'encerts, sobretot perquè, més que de l'èxit d'un partit, parlem de qualitat de vida, de futur.

...

No utilitzen el pensament per autoritzar les seves injustícies, i només fan servir les paraules per disfressar els seus pensaments, que deia del gènere humà cert capó volterria quan, al segle XVIII, començava un cicle històric, la Il·lustració, que hi ha analistes que diuen que arriba a la fi, i que es caracteritza sobretot, per la creença en el progrés continu, en la capacitat de la societat per millorar els individus, l'Home en els homes... *this is the End, my beautiful friend*, que cantava Jim Morrison, tot i que jo ho record, ara que ha mort Sterling Morrison, guitarrista i baixista de The Velvet Underground, en la veu de la rossa chanteuse Nico, que va morir a Eivissa.

Desolada bellesa que fa recurrent la imatge del desert, on, pot ser, fa la mitja Hugo Pratt, ja convertit definitivament en aquell Corto Maltés, que creia amb fets en valors com l'honor, o l'amistat.

Un desert com la vila els capvespres d'agost. Desert d'abandonat vaixell municipal, també, si ens deixam il·lustrat per la trista història de la família amb malalt que no es pot valer i necessita l'ajuda d'un treballador social a domicili... que va a demanar a l'Ajuntament, on contesten que, per tal d'obtenir-la, cal el vist-i-plau de la tècnica municipal del ram... que és de vacances tot el mes. I la regidora que no contesta al telèfon. De manera que, ben atès per l'amor i l'esforç dels seus, un llucmajorer honrat va morir després d'anys de pagar taxes i impostos i sense haver obtingut aquest darrer i necessari servei municipal.

O el cas, no tan dramàtic, però igualment gràfic, del taxista que necessita cert certificat o tràmit... i també se'n du pels morros una "vuelva

usted mañana" estival, perquè el funcionari que ho sap fer o se'n fa càrrec no tornarà de vacances fins a final de mes... i si t'atura la policia entre i entre, ja faràs carreres i passes; però l'impost, a pagar-lo puntualment, i al·terta als recàrrecs.... Síntomes, greus, de caos organitzatiu i de gestió. El mes d'agost a un municipi turístic, poques setmanes després d'una campanya electoral on es va parlar molt de l'aprofitament i racionalització de recursos humans...

...

En arribar la nit, però, com als deserts geogràfics, la vida amagada surt a la superfície... a vegades de forma estrepitosa: a un segon pis estant (prendre la fresca al Carrer del Convent és encara una pràctica viva, però és també un costum cada cop més arriecat), a un segon pis estant, deia, he arribat a comptar, en una hora i mitja, més de trenta moments que les veus d'un televisor a un volum raonable esdevenien inaudibles a causa del renou, punyent sovint, molest sempre, de motos terroristes, cotxes discoteca i altres exhibicions motoritzades o no.

L'altre dia, el renou va ser més espectacular, l'estrèpit de cops, llaua esclafada i vidres d'un accident automobilístic. Quin no fou el meu esglai quan, guaitant a la finestra balconera, el pressentiment es confirmava: el meu vell però encara ben útil i imprescindible utilitari estava estampat a la paret, just on cada nit hi havia hagut un veïnat a la fresca, devers deu metres d'on jo l'havia deixat aparcats, amb símptomes evidents de sinistre majúscul, evidentment colpejat per un altre cotxe que restava estampat a una portassa que no fa cinc anys havien renovat.

En poques paraules, va resultar que el conductor en qüestió duia una merda com un piano i mig: el seu nivell d'alcoholèmia hauria bastat per tombar mitja companyia de legionaris, no tenia carnet, i el cotxe no era seu ni estava assegurat.

Això vol dir que aquest servidor vostre, que necessita un cotxe per anar a fer feina a Ciutat, perquè ja sabem com no està la qüestió del transport públic a una comunitat que fomenta l'automobilisme a cop d'autopista, túnel i manca d'alternatives

més civilitzades com el tren, està ara condemnat a fer equilibris pressupostaris durant un parell d'anys. I això que és d'esperar que acabi rebent del Consistori d'asseguradores una part de la indemnització... quan hi hagi una sentència judicial, que no em llevarà ni el disgust, ni els maldecaps, ni les les estretors...

D'altra banda, el fautor de la malifeta, ben conegut de la policia local, perquè aquesta no és la primera, ni la segona, va dormir la gatera al calabós, i segueix per ordre judicial en llibertat de repetir la jugada... o d'envestir, a la pròxima, a un grup de nins, dues madones que vénen de plaça, un pare de família que pren la fresca... aquesta vegada no va passar de miracle; si passa, que esper que no, però la lògica dels fets indica que és més que possible, llavors tot seran lamentacions. I déu ens guard d'un ja està fet.

Entre altres conclusions, un pensament terrible, constatat ara d'aprop: les disfuncions de la democràcia són terror abonat per a les temptacions autoritàries... O: com podem defensar els nostres drets d'aquells que viuen i es beneficien d'abusar dels seus... pot ser perquè no han après d'altra cosa, cert, però això, a hores d'ara, m'és un magre conhort.

...

Ja posats en solfa d'alarma, alarments són les històries que em compten, amb nom i llinatges sobre el funcionament d'una, diguen, immobiliària quasi clandestina orientada en exclusiva a compradors alemanys. De cases arreglades sense llicència ni obstacle. O altres llegendes més males de creure sobre operacions similars i no sempre clares orientades al mercat britànic. La primera pregunta és com deu influir això en el mercat de la vivenda local. Clar que també l'influeix una legislació pensada des del piset urbà (o des del xaletarro amb dietes ministerials) que no té en compte ni la realitat econòmica de les nostres famílies, ni la diferència entre un luxe en metres quadrats i la possibilitat econòmica d'aprofitar allò que hi ha... sense parlar de maneres de viure, lligams sentimentals, ni un patrimoni urbanístic que només pot existir com a tal mentre sia viu i conservi la seva funció primordial: ser la

casa d'algú. No em resign a creure que l'alternativa millor és que els llucmajorers acabem acaramullats a blocs de pisos, mentre els alemanys restauren la típica segona residència de la Mediterrània amb dovelles de marès...

...

Amb aquestes, un horabaixa en tornar de fer feina trob el portal rebossat de picadís, i una nova filera d'estranyes claus guarnint-me la façana: Gesa torna a contribuir al paisatge local penjant-nos a les façanes un macarró de plàstic negre d'un forc de gruix.

La mateixa Gesa que vol muntar-se el fogó a s'Estalella. La mateixa que fa uns mesos m'enviava una carta que no aconseguia amagar sota els seus formulismes legalistes d'una amabilitat de manual el to d'amenaça: *tal comptador de 125 consumeix més potència de la que toca, així que si tal dia no ens n'ha comprat un de nou de 220, li muntarem un mecanisme infernal que li farà passar fatal*. Servidor, mentre intentava esbrinar la subtil diferència entre un client i un subordinat, i evocava el venedor d'aire d'Accion Total, aquella pel·lícula de Shwatenegger sobre una novel·la de Philip K. Dick, se sentia insultat. I tot, en una prova de modernitat empresarial, per un comptador que jo no existia!

Així que en veure els forats a la façana, sense permís, premonitoris d'un macarró horrorós, va dir que no. El resultat va ser la visita d'un negociador explicant-me que jo tenia tota la raó, que si que hi ha una llei que mana enterrar aquestes instal·lacions, però només per les noves. I que, en

qualsevol cas, ho podien fer així... però llavors jo hauria de pagar no sé quina adaptació d'entrada que em costaria devers quaranta mil pessetes. Això pocs anys després d'una reparació d'aceres consistent en farcir-les de formigó, que hauria pogut prevenir aquests tràngols.

Me'n vaig fer trons de tot, i Gesa podrà seguir engreixant els seus beneficis -en braveja un pic a l'any- a costa d'estalviar de l'esquena de la meva casa, de la cara dels nostres carrers... sobretot mentre la normativa urbanística que podria protegir la fèsonia urbana de la vila segueixi sent només una reivindicació sense atendre... i em tornarà a escriure cartes saunyant xuleria. Em remet a Voltairre: *... els petits es vengen dels poderosos amb desitjos vans, i els poderosos se'n riuen*.

...

Prov de distreure'm amb el darrer número de la revista Lluç. Vos recoman de bon de veres el viatge als suburbis existencials del Lluçmajor del començament del segle passat que conta l'amic Bartomeu Prohens a l'article titulat *El suïcida imaginari*. La història d'Antoni Thomàs, "Barraça" "un membre il·lustre del grup dels desqualificats, com el defineix l'historiador, farcida de "personatges secundaris" -són el mateix el metge Benet Llompart i el personatge homònim condemnat perquè "era un home sumamente malo, y que a su maldad y malicia y no a su demencia debían atribuirse los atentados que cometió"?

A la mateixa revista, i a més d'una interessant entrevista de Sebastià Alzamora a Damià Huguet, entre amics

i bons poetes queda la cosa, hi trob la història d'Amador Jaume Salvà, nascut a S'Aranjassa el 1915 fill d'una llucmajorera de nom Aina, que es va passar a les tropes de Bayo, *cansat de veure les pallisses que donaven a Bellver i a Can Mir...* combatré a Aragó amb la columna Durutti, fou membre a l'exili d'Estat Català, combatent contra els nazis amb la Resistència francesa, i presoner al camp de concentració de Mauthausen, d'on va fugir no abans de conèixer, entre d'altres presoners mallorquins "cinc de Lluçmajor". Tres paraules que semblen amagar cine tragèdies dins la gran tragèdia, al cor del cim... qui devien ser, aquests cinc homes, com havien arribat allà, quina fou la seva sort? Potser, al costat de l'homenatge a la monja màrtir, convendria recordar als llucmajorers de l'altre bàndol, i als cinc de Mauthausen... com a Hiroshima ofereixen cada any aigua en record de les víctimes de la bomba que moriren abrasats, suplicant-ne el conhort d'un glop... no tan lluny de la simiesca *grandeur* de Mururoa, de Bòsnia, malgrat tantes vegades com hem dit, i seguirem dient, mai més. Des de la solidaritat i el sentiment, però també, i pot ser sobretot, des de la raó.

...

De la crisi del Cañellisme, Aznar i la presumpta normalització lingüística del President Soler, o dels calamars de Mururoa, pot esser que en parlem el mes que ve, si les Fires i les vanitats no ens donen altres motius per debanar. ♦

Miquel Cardell

**NUEVO OPEL
CORSA
MI COCHE!**

**AUTOMÒBILS
LLUCMAJOR S.L.**

Ronda de Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

Cartes

Oposicions per a gruers a l'Ajuntament de Llucmajor

Anava a les piscines i, per casualitat vaig observar que al camp de futbol es realitzaven les primeres proves pràctiques per als aspirants a gruers fixos pel nostre Ajuntament. Abans de les proves havia sentit molt de rebombori pel poble i això em va fer quedar a observar les proves, ja que coneixia molts d'aquells aspirants.

Molts d'ells demostraren un gran nerviosisme a l'hora d'examinar-se, es carregaren cons, feien un caramull de maniobres per entrar la grua dins el circuit preparat, d'altres enganxaren el cotxe a la grua com mai no havia vist, va ser un espectacle observar alguns d'aquests aspirants. Vaig pensar: tant de bo hagués portat la filmadora, per poder-ho enregistrar!

Però realment el fet que hagi escrit aquesta carta ha estat per la sorpresa que he tingut en veure les puntuacions obtingudes dels aspirants que passaven per damunt els cons, tot fregant les barreres, etc. Aquestes han estat molt més altes que les de la gent que, sota el meu punt de vista, ho va fer a la perfecció, i sabent que les errades descrites haurien pogut ser motiu de desqualificació sense tenir dret a la següent prova teòrica i pel que sembla, aquestes errades han estat motiu de més puntuació.

Allò que més greu em sap ara, és de no haver filmat aquestes proves, i així el poble de Llucmajor hauria pogut jutjar de manera justa, davant aquesta gran impotència que he sentit com a ciutadana demòcrata, he volgut fer-ho saber a través d'aquesta revista. Aquesta és la meua opinió i he volgut solidaritzar-me amb aquells aspirants que han renunciat a bona part de les seves vacances d'estiu per preparar, de manera conscient, aquestes proves, ja que de poc els ha servit. Només per rebre, del nostre Ajuntament, una més de les injustícies que van regalant dia a dia als nostres ciutadans. ♦

Una ciutadana.

**PERRUQUERIA
PUIGSERVER**

HORARI: De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19

Dissabtes
de 8 a 17

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

Més preguntes

Per què el batle G. Oliver es va reunir amb A. Ginard durant tot l'horabaixa de dia 31-7-95, hores abans del polèmic plenari extraordinari?

Per què Ginard insulta de forma greu i en públic els que no estan d'acord amb el seu macroprojecte?

Per què Ginard amenaça els socis pel simple fet de sol·licitar-li una assemblea general extraordinària?

Per què a Ginard li dimiteixen els directius?

Per què Ginard fa la botadura d'una de les seves embarcacions en dissabte, sense que sigui una emergència?

Per què Ginard cobra recàrrecs per una errada de facturació, demostrada?

Per què Ginard cobra l'IVA d'aquests recàrrecs?

Per què Gaspar Oliver està tan enganxat amb l'ampliació?

Per què Gaspar Oliver no ha entès que Ginard li va fer perdre la majoria absoluta?

Per què no se'ns explica què pinta l'OPUS en l'ampliació?

Per què Ginard s'enrevolta de futuribles que ni tan sols són socis de número?

Per què els directius Antoni i Rafel va a enfrontar-se amb el seu propi Ajuntament per tal d'afavorir un presumpte especulador?

Per què l'Ajuntament no comprova la veracitat de les dades de les persones que s'empadronen al municipi (cases d'estiueig)?

Per què? Per què? Per què? ♦

Un estanyoler.

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIA**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Xerrades de cafè

Un que escoltava

- Què hi ha de nou, a s'Arenal?
- Res, el mateix de sempre, molta gent amb poca roba, renou i brutor, malgrat els encarregats de la neteja, que treballen ben de matí.
- Pel que fa a la brutor, el que passa és que hi ha molta més gent que embruta que no que fa net.
- Sí, hi ha una classe de turisme que ve a s'Arenal convençut que aquí tot és permès: omplir els carrers de papers, de botelles i de tota mena de desperdici de begudes i de menjues.
- Les papereres i els contenidors no basten...
- És que enguany és ple de gent que menja i beu vora la platja o a dins, i això duu més fems i més brutor.
- I no parlem dels tiqueters o dels "trilers"...
- No, aquests darrers no en fan gens, de brutor. Al contrari, fan netes les butxaques dels innocents turistes.
- A la part de Lluçmajor, no se'n veuen, de "trilers".
- Perquè el tros és més petit i més bon de guardar per la nostra policia municipal.
- Allò que pareix que tenen més mal de controlar són els cans que entren a la platja i fan les necessitats a l'arena, o dins la mar, sense fer cas al rètol que ho prohibeix.
- La policia municipal i la grua, crec que té prou feina per controlar i posar multes als cotxes mal aparcats.
- Això dels cotxes i la circulació a s'Arenal és un altre problema greu, que no es resoldrà posant una altra vegada doble sentit a la costa del carrer de Sant Cristòfol, com es va acordar al darrer plenari de l'Ajuntament.
- Però no hauran de fer tantes volteres per anar a la carretera de Lluçmajor.
- Però hi haurà més embossaments.
- Diuen que prohibiran l'estacionament de vehicles per tot el carrer de Sant Cristòfol.
- Idò crec que serà pitjor el remei que no la malaltia, per què... on posam els cotxes?
- El disbarat va ser no fer un gran aparcament subterrani al fonçal que taparen vora la Plaça Major.

-El mal és que el nostre Ajuntament, cada dia té més problemes que no diners.

-Diuen que es troba prop de la bancarrota...

-Però si aquest aparcament subterrani no li hagués costat res, perquè trobaria empreses que el farien pel seu compte sobrant els corresponents drets als usuaris.

-Si és així, encara hi som a temps.

-Sembla que vosaltres ja ho teniu tot solucionat, però el que és cert és que no hi ha cap partit polític que en parli, de fer aparcaments subterrànics, a s'Arenal.

-És que tots són iguals, en lloc d'anar davant els problemes, són els problemes que van davant ells.

-Com el de l'aigua, que es mouen quan els pous s'eixuguen o l'aigua torna salada i l'han de dur de l'Ebre.

-Sortosament a Lluçmajor encara no tenim aquest problema.

-Però tenim a s'Arenal el de les aigües brutes, que si no feim aviat una nova depuradora més gran, l'hauré de fer anar també en dues direccions: una a la depuradora i l'altra a la mar.

-Què saps tu si ja n'hi tiren...? ♦

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
 Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
 Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

CAMISETES
 XANDALLS

PLAÇA 18
 serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
 07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
 TELÈFON 66 04 22

Residència d'ancians

1. Francisca Roldan
2. M. Dolors Domènech
3. Mercè Roldan
4. Joana Munar
5. Sor Francisca Ferrer
6. Sor Margalida Puig
7. Sor Leonor Arriazu
8. Isabel Vera
9. Gabriela Maimó
10. Maria Monserrat
11. Margalida Martínez
12. Maria Bujosa
13. Sor Virgínia Hinojo

22

Foto: Coloma Julià

De noms i de llocs (XXIX)

Es Rafal Nou

C. Calviño
J. Clar
F. Mut
Fotos: C. Julià

Aquest passat mes d'agost hem visitat la possessió del Rafal Nou, una possessió que es troba situada a la vora del Torrent d'Alfàbia i que tots els llucmajorers coneixem per passar arran del portell amb el cotxe quan anam a s'Estanyol.

Eren devers les quatre i mitja quan el sol pitjava de granat quan férem la visita a l'amo En Guillem Noguera Nadal, nascut a Lluçmajor el 23 d'octubre de 1931 i a la madona, Na Margalida Obrador Oliver nascuda el dia 16 d'octubre de 1932 a Felanitx, encara que als nou mesos ja va venir al nostre terme a la possessió de sa Cabana; també hi era present el seu fill en Maties. A ells i a la senyora Da. Agnès Alemany Guasp, la qual segons ens han informat, també passa molt de gust de llegir coses sobre la nostra foravila, els volem donar les gràcies per l'amabilitat i el tracte que ens han donat.

Amb totes aquestes persones hem disfrutat de parlar ja que també són conscients de que moltes tradicions i aspectes culturals de la nostra pagesia es perden i la toponímia, que és l'estudi i recollida de noms de llocs, pateix el mateix mal.

Esperem que entre tots nosaltres, els qui la recollim i el bon sentit dels llucmajorers que saben i coneixen aquests topònims poguem fer possible que les properes generacions els tinguin a l'abast.

-Quin temps fa que estau en aquesta finca?

-El meu padrí hi va venir quan tenia quatre o cinc anys i en aquell temps duien tot es Rafal, el Nou i el Vell, deu fer devers 130 anys. Quan el meu padrí va venir va anar a les cases del Rafal Vell però hi va estar

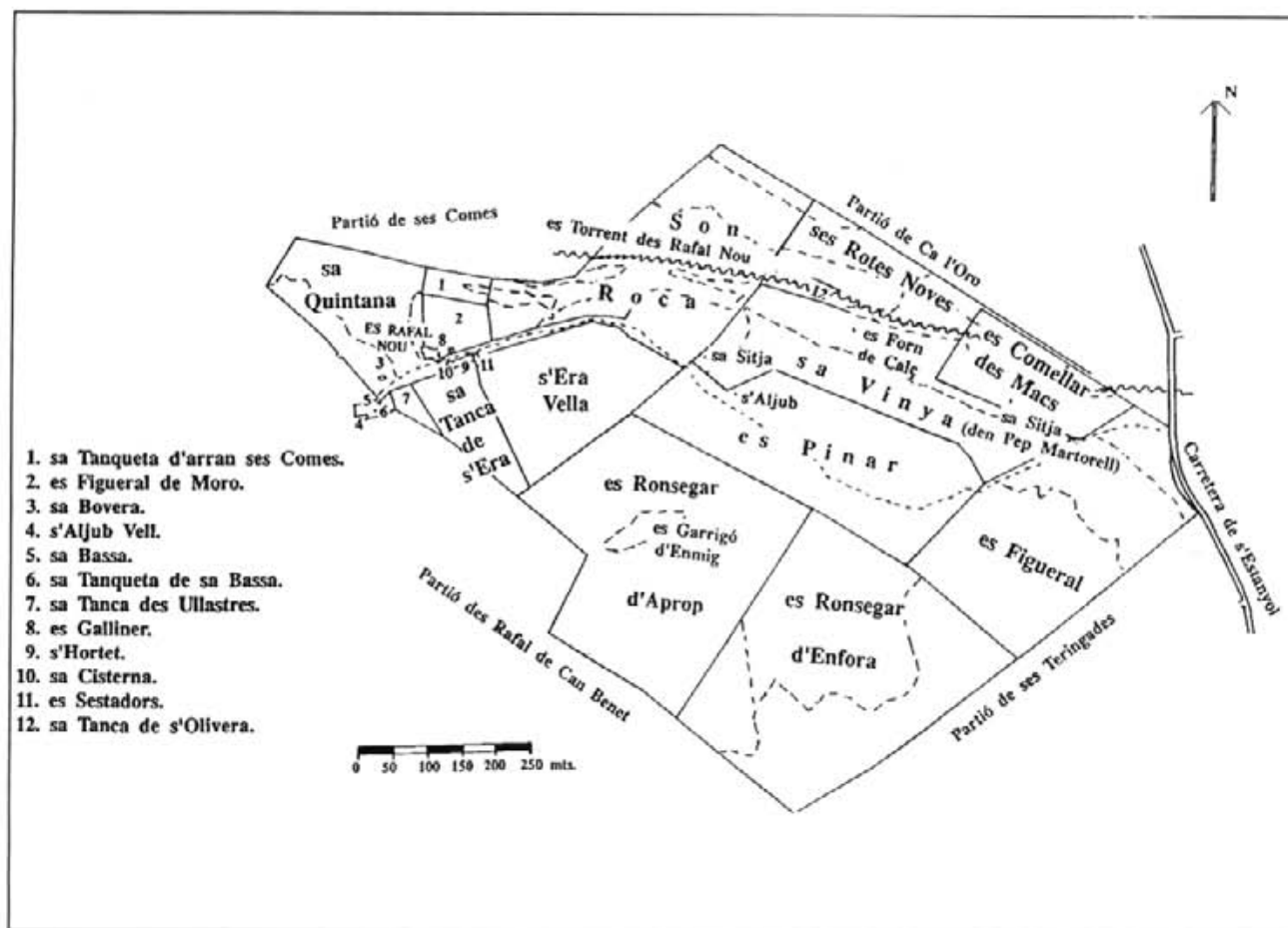
Guillem Noguera i Margalida Obrador.

molt poc temps, dos o tres anys, ja que feren aquestes cases noves i passaren aquí. La finca la va comprar D. Gori Guasp que també tenia la possessió de Son Catlar a Campos. El contracte en aquell temps el feien per la Mare de Déu de setembre o també coneguda com la Mare de Déu dels Missatges o de ses Renyines, perquè a l'hora de treure comptes sempre hi havia estires i amolles. En aquell temps feien feina amb les bísties, batfem a l'era, entràvem tot el gènere a la mala, fins i tot el pallum el pujàvem al sostre i el gra a la sala amb saquets; llavors tot ja va canviar, sobretot amb la mecanització; va arribar el tractor, la batidora, la cossetxadora; el que ens va llevar més feina va ésser el tractor. Abans la feina era molt més feixuga, els cultivadors també han ajudat. Els cultius d'abans eren pràcticament els

mateixos d'ara: cereals i llegums (faves i xiferos). Els dos sementers millors són els dos Ronsegars. Ara solem fer allò que es diu "a tres sementers", sembrat, pastura i guaret. Abans en el sementer del guaret hi fèiem quatre o cinc quarterades de faves.

-El torrent d'Alfàbia ha duit aigua a vegades?

-Ja ho crec, l'any passat el dia de la Raça anava ple, nosaltres el vàrem haver de travessar amb el tractor, ja que quan plou molt, podem dir que quedam aïllats per davant amb aquest i darrer amb el brancal de Son Felip. Els trossos de parets que va tomar l'any 1994 varen ésser exactament els mateixos que ja havia espenyat l'any 1963 quan també va ploure per l'estil. Ja ho havia tomat també, segons em contava la meva mare, quan me batiaren l'any 1931.

Així que devers cada trenta anys sol fer una torrentada.

-Com es forma aquest torrent?

-Té dues branques, una recolleix les aigües de devers Bennoc i ve dins Son Felip, ses Comes i es Rafal; l'altra pràcticament ve per la carretera i recolleix tota l'aigua de dins Son Simó, albenyeta i es Rafalet i se junten dins el comellaret de figueres que hi ha devora la carretera; d'allà van cap a Son Ferretjans. L'any passat duia molta més aigua el que venia de Bennoc.

-Quins topònims hi ha?

-Hi ha s'Aljub Antic; sa Tanca dets Ullastres que abans era figueral de moro; s'Hortal de sa Bassa que té una bassa; sa Quintana que es pleta devora les cases, només hi ha quatre pins aïllats; sa Tanca de s'Era i s'Era Vella, es coneix que abans estava a un lloc i llavors la canviaren; es Ronsegar de Prop i es Ronsegar d'Enfora, això és perquè en un temps en conrava poc el terreny hi creixia una planta que es deia ronsat, encara n'hi ha a finques que no llauen, com que en aquests sementers n'hi havia moltes li posaren aquest nom. En els dos Ronsegars hi ha part de garriga i pinar. Llavors ve es Sementer des Figueral perquè abans hi

Macià Noguera, Maria Mercè Nadal, Joana M. Noguera, Guillem Noguera, Climent Noguera, Joana M. Torrens i Climent Noguera.

Es Rafal Nou

26

havia bastantes figueres, ara només en queden dues o tres, totes són mortes; *es Pinar* és aquest sementer llarg per on passa el camí que va a les cases, a devora hi ha un aljub; a veïnat hi ha *es Comellar des Maes* perquè tot són pedres; *sa Vinya*, abans era vinya, encara i queda una parra, que segons el meu padrí va esser l'única que es va salvar, quan l'any 1891 va aparèixer la plaga de la fil·loxera al terme de Lluçmajor; *sa Tanca de s'Olivera*, on hi ha una olivera amb una soca molt grossa encara que no fa olives. Els darrers són, *ses Rotes Noves* i *Son Roca*. El meu padrí tenia una germana que per cert surt a la foto i quan llauraven amb l'arada de fusta i arribaven a una roca havien d'alçar per no espenyar l'arada i la germana del meu padrí havia de carvar la part que envoltava la roca i va dir: "A aquest sementer li podem dir Son Roca perquè sempre hi he de carvar".

-Què més hi ha per aquí?

-A dins es Comellar des Maes hi ha una sitja i una barraca on hi feia feina mestre Pep Martorell, la barraca era de paret seca i de forma quadrada amb la coberta de terra i estepes. Una altra sitja està devora el ca-

mí a la dreta, creec que hi havia una barraca però se'n dugueren les pedres. També hi ha un forn de calç a dins ses Rotes Noves i en aquest hi feien feina mestre Pep "Basses" i mestre Pep Buades. A dins es Ronsegar d'enfora a dins la garriga hi ha una basseta que degueren fer a la mala, a cop d'escàrpera i quan plou s'omple i no vessa gens. Barraques de roter no n'hi ha i de rotors no he sentit mai que n'hi hagués, les parets de la possessió són bastant velles, a excepció de les que fan partió amb el Rafal de l'amo En Benet, ell les va fer arreglar. El mestre paredador va ésser En Guillem Garau, que era un bon paredador.

-Pel que fa a d'altres arbres, quins hi ha aquí?

-A la part del camí com heu vist hi ha uns ullastres molt grossos, sempre els he vist iguals. Prop del torrent hi ha alzines, a la vorera de sa Vinya n'hi ha moltes, encara que no fan quasi aglans, no són com les de la muntanya. I en es Ronsegar d'enfora, a dins el pinar, hi ha moltes sives.

-Quins noms d'estels coneixeu?

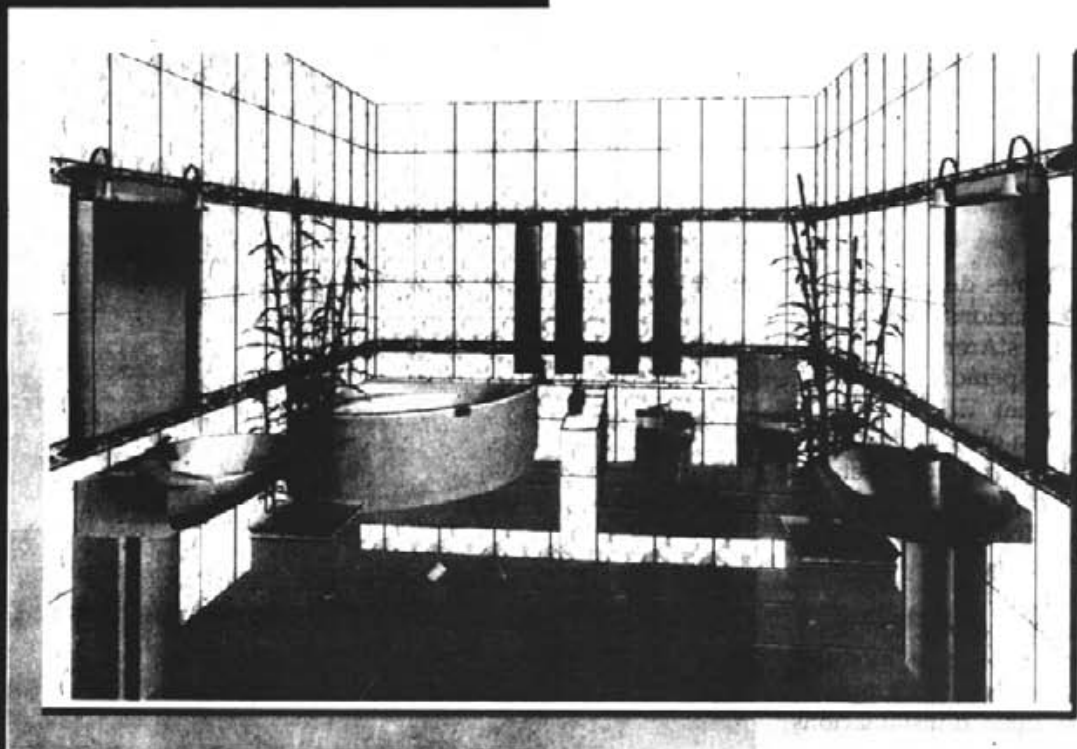
-De jove feia feina de pastor amb el padrí i me'n record de qualeun:

Ses Cabrelles, que surten per Sant Jaume a mitja nit, però no surten sempre a la mateixa hora. En Poques Garbes, o Garbes Clares surt al Ponent quan el sol comença a pondre's. Era en començar l'hivern i no era una bona senyal. Els Deiols, em pens que són cinc, prop dels Set Freres però no n'estic massa segur...

-Sabeu alguna glosa de per aquesta contrada?

-En sé una que la va fer mestre Bernat "Xutet" que estava de jornal·ler a es Pedregar un dia de festa a Son Bou. Jo ho sé perquè ma mare de fadrina estava a Son Felip i la diversió en aquell temps era trobar-se per una paladissa d'ametles o una copada de figues seques, etc. Diu: Quan he fuit des Pedregar sentien molta renou ja és ben ver que un ball se fa a ses cases de Son Bou.

Això deu fer devers setanta anys. N'hi ha una altra que no sé qui la va fer, diu així: Es gall de Son Felip canta es de ses Comes respon es des Rafal Nou diu com i es des Rafal Vell comanda. ♦

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

ROCA

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.
A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel.75 03 45

Gent de la Vila

“El més positiu és que el PP governi en minoria”

C. Font
Foto: C. Julià

Continuant amb les entrevistes a les regidores del consistori llucmajorer, aquest mes us presentam la més joveneta. És na Coloma Ramon Taberner, que té 21 anys i, després d'haver cursat els estudis de BUP i COU es prepara per les oposicions a Jutjats i a Insalud. A més a més, es va presentar com a independent a la candidatura del PSOE encapçalada per Antoni Garcias i en aquests darrers comicis ha entrat a l'Ajuntament.

-Quina opinió et mereix el resultat d'aquestes darreres eleccions municipals?

-Els resultats han estat bastant positius. Nosaltres tenim sis regidors i crec que per al nostre partit ha estat un bon resultat. Amb això veim que les esquerres han pujat a Lluçmajor, i el més positiu ha estat que el Partit Popular no tragués majoria absoluta. Això possibilita que governi amb minoria i hagi de fer una política més dialogant de la que havia fet fins ara.

-Com valores el fet de cinc dones, de partits diferents, al consistori llucmajorer?

-El fet que hi hagi cinc dones a l'Ajuntament no varia les coses, ara sí que amb això podem donar a conèixer la nostra opinió que fins a aquestes

moments havia estat molt poc representada al consistori. A més, entre totes cinc podem aportar diferents opinions perquè som de diferents edats i a més, totes noves dins el món de la política.

-Quin és exactament el teu paper dins el partit de l'oposició? Quina és la teva tasca de cada matí a la Casa de la Vila?

-No tenc un paper concret dins el partit sinó que tots treballam perquè l'Ajuntament no sigui tan sols del partit que governa sinó de tots i que també s'escoltin les veus de l'oposició. Jo estic a quatre comissions i, per

tant, els temes que toc són més els d'aquestes comissions, encara que cada matí vaig a l'Ajuntament per poder dur més controlada la tasca d'oposició. Em faig càrrec una mica de tots els temes, perquè els meus companys de partit fan feina i no poden realitzar segons quins treballs a causa dels horaris laborals que tenen. Una altra tasca que duc a terme és la de rebre gent que per problemes d'horari no poden fer sol·licituds o peticions a l'Ajuntament. En aquest cas, jo em faig càrrec dels tràmits burocràtics i intent de cercar-los alguna solució.

-En quina mesura influeix la teva edat (ets la més jove) per fer política municipal?

-Tenir només 21 anys influeix bastant, perquè encara he d'aprendre moltes coses. Fer política municipal és molt difícil, s'han d'afrontar molts problemes de cop però tot això s'aconsegueix amb moltes hores de feina i escoltant els consells que em donen els meus companys. Estic molt satisfeta de la manera com m'ajuden i també amb la resta de regidors d'altres partits i fins aquí no he tengut cap problema amb ningú.

-Què pots dir, des d'aquestes planes, a la gent del nostre poble?

-Només dir que nosaltres estam a la disposició de tots els ciutadans i ciutadanes i que, per a qualsevol consulta, podeu venir els matins a l'Ajuntament a parlar amb mí. ♦

28

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

SPORTS

ca'n salom

Cordelleria
i espadenyeria

C/ Músic Joan Xamena, 12 • Tel. 66 14 84 • (Lluçmajor)

D'ofici ... Gelater (I)

* Enrique Rubio Colomina

Celso Calviño
Franc Jaume
Joan Jaume
Fotos: Coloma Julià

Ara que ens trobam a l'estiu i amb la calor que pitja fort hem cregut convenient entrevistar pels oficis a dues persones que tengueren relació amb la fabricació i repartiment de gelats al nostre municipi. Moltes de les persones que ara tenim més de trenta cinc anys encara recordam la imatge del "polero" que es passejava amb el carretonet de gelats per tots els carrers del poble; eren pocs els nins/es i també vellets/tes que no esperassin amb il·lusió el seu pas.

Ara els temps han canviat i el món modern ens ha duit polos i gelats de diferents classes, colors i gusts molt més sofisticats i també amb molts més edulcorants i colorants que abans. Qualsevol de nosaltres que avui tenguí ganes de menjar un gelat pot anar a algun bar o cafè i allà pot triar diferents marques segons el gust i les ganes que tenguí.

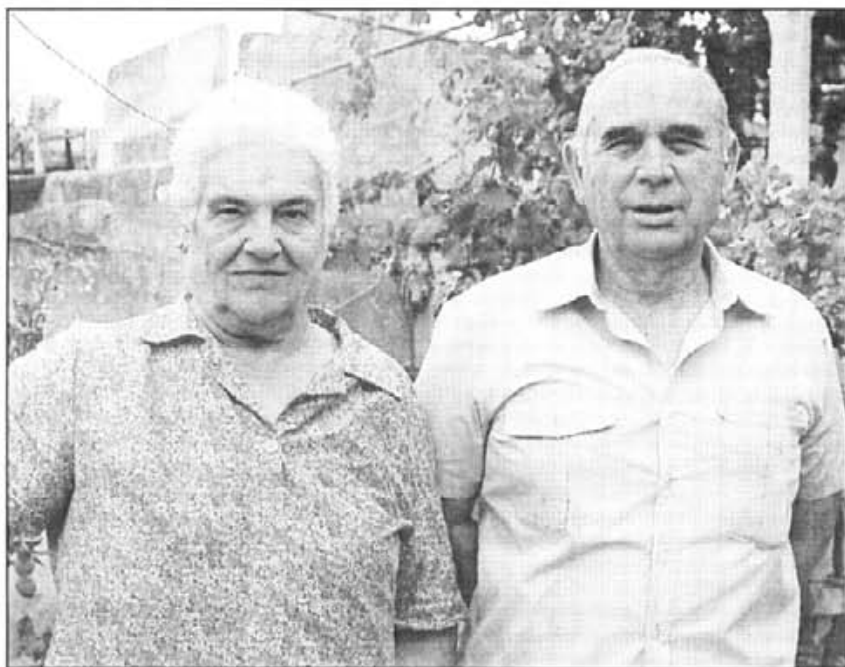
El primer entrevistat és n'Enrique Rubio i Colomina, nascut a Xixona el 5 de novembre de 1923.

-Enrique, com va començar el negoci de gelats a Lluçmajor?

-Per començar vos he de dir que Xixona, que pertany a la província d'Alacant, és un poble de torroners i gelaters. Mon pare, que nomia Màxim Rubio Pérez, ja ho era i fins i tot havia anat a fer gelat a Uran i a Irun encara que per pocs anys.

Aquí, a Mallorca, venguérem l'any 1935 amb un vaixell molt antic que es deia J.J. Sister i ens anàrem a viure a Campos. Un cunyat i mon pare posaren un negoci però el poble va ésser petit per a les dues famílies i vinguérem a Lluçmajor. Primerament posàvem negoci al carrer Monte número 5, avui carrer del Cap Puig.

L'any 1935 quan va acabar l'estiu tornàrem a Alacant i allà hi estàrem fins l'abril de 1936 que tornàrem a

Margalida Clar i Enrique Rubio

Mallorca.

Quan va acabar la guerra, l'any 1939, anàrem altra vegada a Xixona i ma mare, veient els desastres que la guerra havia deixat, al cap de quinze dies va dir a mon pare: "Si tu vols acabar la temporada de torró, acaba-la, jo me'n torn a Mallorca". I així va ésser com al cap de quinze dies d'estar allà venguérem tots cap aquí: mon pare, ma mare, la germana i jo.

El meu pare encara va anar un parell d'anys allà a fer la temporada del torró, del 20 de setembre al 20 de desembre.

L'any 1936, a Lluçmajor, posàrem el negoci al Born davant l'Església i des de la darrereria de l'any 1939 fins a l'any 1960 al carrer de Sant Miquel número 39. Després fins l'any 1966 que ho tancàrem al carrer de sa Font número 125.

-Com fèieu el gènere que veníeu?

-Per fer la fresca (gelat d'ametla) posàvem un litre de llet per un litre d'aigua, llavors dues llimones ratllades i el suc d'una, a més de bessó

d'ametla, que capolàvem amb una maquineta que teníem, o tiràvem i mesclàvem tot a dins una olla d'aram galvanitzada que era molt grossa i anava enxufada a un braç, abaix hi havia un pinyó que donava voltes i amb una pala de fusta que pareixia un rem de barca petit anàvem desferrant el gelat que havia passat d'ésser aigualós a cada vegada més espès. Després per repartir-la la posàvem a dins una bombona de carratonet.

En els mesos forts fèiem fresca i mantecado d'avellana, vainilla i de xocolata. El que més despatxàvem eren polos.

Per fer els polos teníem devers dotze motlles de llauna i cada un tenia uns compartiments amb la forma allargada i el ficàvem a dins aigua que estava a punt de congelar-se, on hi posàvem xocolata, avellana, fraula o el que volíem a dins hi posàvem el bastonet. Cada motlle era per una classe determinada de polos. Així ho fèiem unes quantes vegades. Jo els treia i la meua mare que nomia Maria els empaperava.

ENTREVISTA

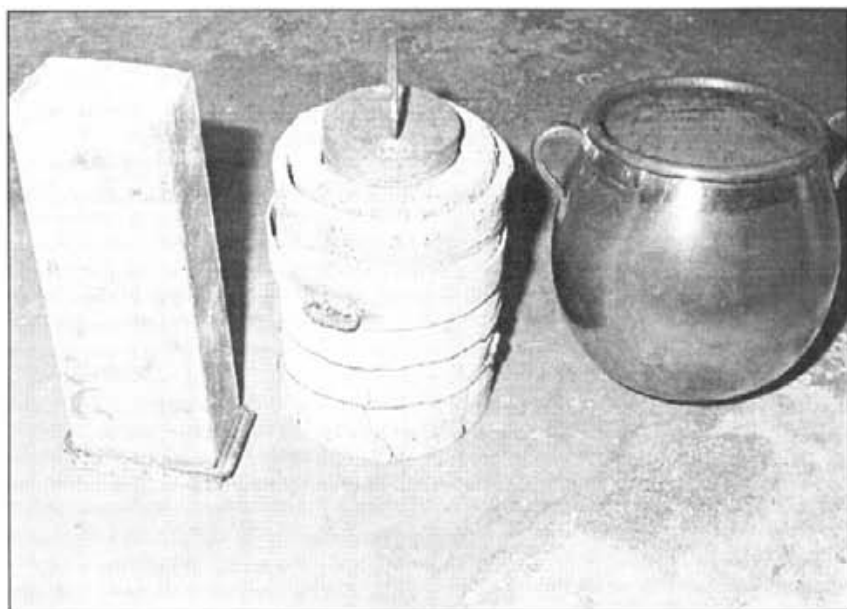
Els coreanos es feien igual, l'únic diferent eren els compartiments dels motlles que eren rodons en lloc de rectangulars. Els féiem sobretot de xocolata i vainilla, encara que es poguessin fer d'ametlla i d'avellana.

Els negritos eren coreanos amb una capa de xocolata. Per fer-los la meva mare posava una olla plena de xocolata al foc i la feia bullir; quan estava a una certa temperatura i amb molt d'esment ficàvem els coreanos de dos en dos i quedaven com els "magnums" d'ara i finalment els posàvem en paper de "celofan".

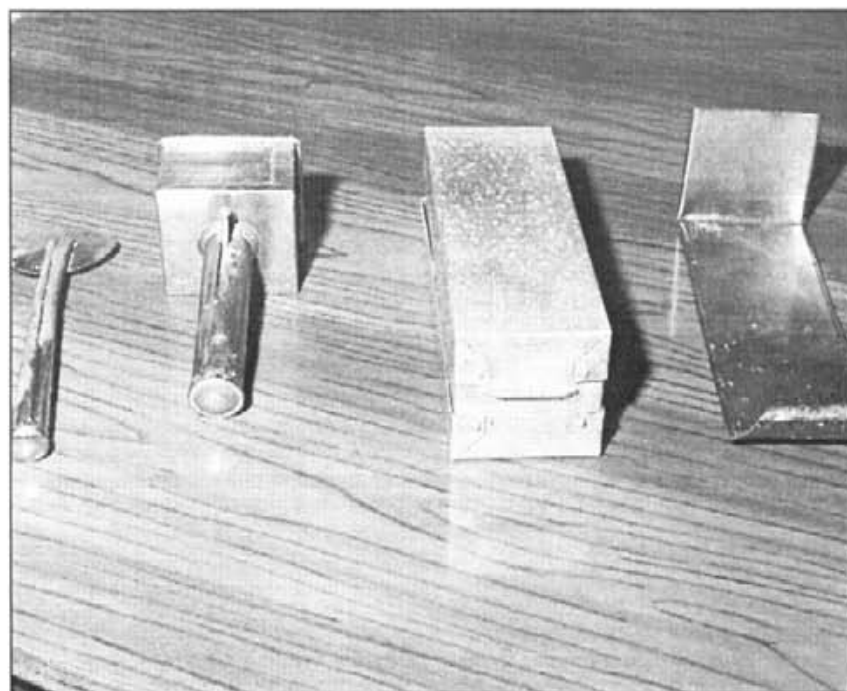
Pel que fa al mantecado primer féiem la mescla, posàvem sucre, llet, fècula, un quart de quilo de sucre per litre de llet i, després altra vegada seguïem el mateix procediment que per fer la fresca. N'hi havia de petits estrets i rectangulars, i de grossos i quadrats, que eren com els "cortes" d'ara. La barra de mantecado valia una pesseta.

Abans no es feien les barres de "corte" i empràvem un motlle i quan ens demanaven un corte pitjàvem el motlle i sortia el gelat en forma de barra i tallàvem segons el preu que volguessin els clients.

Per fer els coreanos i el mantecado posàvem llet i vainilla, avellana, xocolata... Era la mateixa pasta, la diferència era que els mantecados es feien a una temperatura de set o deu graus baix zero i els coreanos entre deu i catorze baix zero. Per fer els polos empràvem aigua amb llet, ara bé, podeu estar ben segurs que eren més naturals que els d'ara. ♦

Motlle per fer gel, geladora i olla per fer el gelat.

Paleta per omplir mantecado, motlle de mantecado i moltes per a fer barres de "corte"

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluç

Sant Llorenç, 78 - a - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

*Sabates
Ca'n Gromet*

Venda de mostres • Parells solts

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74 • LLUCMAJOR

S'Estanyol, els veïns, el CNE, els socis, les butxaques, l'Ajuntament, la mar i les copinyetes

Josep Buades Matamalas
 President de l'Associació de Veïns de s'Estanyol i Soci de Número del Club Nàutic de s'Estanyol

Ja fa un any que vaig escriure una crònica en aquesta mateixa revista, titulada "consideracions personals d'un soci passiu del Club Nàutic de s'Estanyol, penedit i conscienciat". Després d'allò han passat moltes coses, de les quals caldria passar revista.

-Com jo, moltes persones s'adonaren que, si bé el seu oblit de la qüestió de l'ampliació del port era inexcusable, també ho era el secretisme amb què la Directiva del Club Nàutic (CNE) i l'Administració havien conduït el tema, existint tota la constància que faci falta per demostrar la desinformació dels estanyolers, llucmajorers, i socis del CNE en aquells moments, malgrat la insistència d'aquesta revista, a la qual, i als/les que la fan possible, els devem tot l'agraïment. Aquest és també el cas del GOB.

-L'agraïment el devem també als membres del col·lectiu d'usuaris del Mollet, que havien seguit el procés durant anys, i que precipitaren l'aparició de les primers pancartes de "NO A S'AMPLIACIÓ", per part dels veïns més afectats (en un sentit estètic). Sobre els avatars i descobriments d'aquest col·lectiu en teniu complida informació a la "crònica de la supervivència", que es publicà al número de Juliol.

-Es va aconseguir reconfigurar l'Associació de Veïns de s'Estanyol, passant de 12 membres a 168 inscrits ja al Setembre del 94, per tal de reconduir-la cap a un dels seus principals objectius, la defensa de l'entorn estanyoler i el caràcter carismàtic del seu "modus vivendi", marcat per la senzillesa, la informalitat ben entesa, i la tranquil·litat que cal esperar d'un petit nucli urbà vacacional. La defensa d'aquest caràcter és la que va fer moure aquest considerable nombre de persones, en front de l'amenaça d'ampliació del port esportiu.

El passat dia 1-9-95, al diari "Últi-

ma Hora", aparegué una carta al director, on un soci de número del CNE, qualificava d'"esperpèntica" l'actual Associació de Veïns (AVV). Nosaltres, a través de cartes al director en els diaris, ja li hem il·lustrat aquest objectiu: basti dir que va ser fundada per Lluç Tomàs (actual Tinent Batle de Lluçmajor), essencialment per defensar el medi ambient i la costa, recollint aquestes firmes per oposar-se, al 1989, al projecte d'ampliació. Posteriorment votà a favor de l'ampliació en la seva condició de Regidor (i no és cap excusa, per defensar el medi, que el projecte no fos el mateix) i, finalment, col·locà, amb el President del CNE, la primera pedra, l'1 de Juliol. La cosa no podia ser més esperpèntica, doncs un altaveu, col·locat per la polissona AVV (la d'ara, que és la mateixa, amb els mateixos fins, però amb persones que sí els compleixen), tronava en l'espai amb les paraules del Batle Gaspar Oliver, pronunciant-se durant la campanya electoral contra l'actual projecte d'ampliació.

Durant un any, l'AVV, ha promogut moltes accions, en diversos fronts: l'acció popular, la jurídica i la político-administrativa. Tot això sempre en contacte amb el GOB, partits

polítics, usuaris del Mollet, i la conjunció entre l'AVV i un bon nombre de socis de número del CNE, dins el propi Club. Ja fa també un any que l'AVV contractà els serveis de Toni Marroig, l'advocat que ja s'ha convertit en amic entranyable, i que hi posa molt més esment al cas que el proporcional als honoraris (gràcies Toni). L'advocat representa simultàniament, amb dos poders notariais, a l'AVV, i als socis de número membres de la mateixa que, gràcies a la seva condició, poden lluitar per l'entorn estanyoler en el mateix terreny que els promotors.

Les accions de les Fires del 94 (que tots recordarem molts d'anys). La festa (concert-torrada) del 17 de Desembre de l'any passat (1500 persones vingueren a dir que també volen la costa lliure d'espectadors). Multitud de comunicats i rodes de premsa, a mesura que anàvem descobrint malifetes, tant sobre l'ampliació, com sobre les actituds i tergiversacions de la Junta directiva del CNE, sobretot del seu President, SR Ginard, el mateix que li deia a Jaume Oliver que l'ampliació era una qüestió personal.

La comprovació, entre la maranya d'irregularitats, de la manca de

Llicència d'obres municipals, ha conduït a un recurs contenciós-administratiu per part de l'AVV, i sobretot, al resultat del darrer Plenari del 31 de Juliol. No volem oblidar a IU o UM, partits sense regidoria, però que ens han ajudat en tot i per tot (malgrat el maleït sistema electoral que els deixa fora del govern per convertir la voluntat popular en uns escabrosos càlculs numèrics); IU per la seva pròpia definició, i UM, després de deixar-nos fallons per la seva intervenció en el Parlament, per haver deixat ja molt clara la seva oposició al projecte. Però és obligat el nostre agraïment al PSM i al PSOE de Lluçmajor, que presentaren la moció, i que sempre han estat al nostre costat (i nosaltres al seu), i a la brillant actuació del senyor Joaquín Rabasco, d'ASI, que amb les seves ocurrences paraules finals, abans de la votació, deixà a la fi respirar tranquils a tots, menys als regidors del PP, i al President del CNE. Li devem agraïment, Sr. Rabasco, perquè el seu vot ens hagués pogut fer bé la punyeta: el del PSM-PSOE ja el sabíem, el del PP no (sempre pareix tret d'en Kafka), però, per inducció, no esperàvem res de bo, ara el d'ASI era la incògnita, i creim que, després d'haver-la desvetllada, hauríem de fer més feina conjunta. Queda convidat per la present.

En teoria, el poble de s'Estanyol hauria de romandre tranquil. Per obtenir la Llicència d'obres, els promotors hauran de tornar mostrar el projecte, i haurem de tornar parlar arreu del tema de la inclusió del Mollet (ara ja no val dir que tota la culpa és de Madrid, perquè el MOPU mai no va dir que el Mollet desaparegués), de les aigües residuals, de la manca d'estudis d'impacte ambiental, dels foradots en els pressuposts, la gent haurà de veure arreu els plànols del projecte... etc. Si proven de començar les obres, el Batle, tal com ha fet el de Maó (i també contra el seu propi parer, però complidor del comès democràtic), les paraitzarà. I si no ho proven, expirarà el termini d'iniciació que indica la Concessió Administrativa del Govern Balear. Per tant, si tot es fa segons la Llei, tots els organismes oficials hauran de pronunciar-se, sobre el projecte real i definitiu, però no té quasi res a veure amb els que han tengut vists-i-plaus, encara que mai de tots els organismes a la vegada. I els estanyolers dormiran a pler perquè ara ja coneixen totes les incongruències, i saben que la situa-

ció del CNE no permet, així com així, un "begin the begin", per molts de compromisos que la Junta Directiva, pel seu compte i risc, hagi contret amb Ferroviaria, que, d'això, en parlarem d'aquí un poquet.

Però malgrat el poble de Lluçmajor ja s'hagi pronunciat, l'AVV seguirà instant, suplicant, a l'Administració supramunicipal, que segueixi la tendència conservacionista, respectuosa amb el medi ambient, implacable amb els contubernis i les prevariacions, que darrerament ha donat els resultats de tots coneguts. Esperam més actuacions com la Interpel·lació parlamentària que va efectuar el PSM, i que tinguin millor sort, cosa molt probable si triomfa aquesta tendència de la qual parlàvem.

Ara bé, el que realment deixa bocabadada a l'AVV, són les vociferacions que efectuen directius del CNE (sobretot el sempre escanyat Toni Ginard), dient que faran l'ampliació, volguem o no. I sobre això haurem de parlar, perquè, allà on el poble tocava sentir-se garantit, tremola de sentir que, com si fóssim a Sicília de primers de segle, hi ha personatges que es passen pel forro la democràcia. I no solament això, sinó que també es passen pel forro els Estatuts del CNE, tal com demostra el següent historial, que il·lustra l'aire que es respirarà a l'Assemblea de socis del dia 9 de Setembre, que segurament ja s'haurà celebrat quan llegiu això, i de la qual coneixereu els decisius resultats, ara imprevisibles per jo quan ho escric. En qualsevol cas, la Junta Directiva ha alterat l'ordre del dia sol·licitat, afegint i llevant paraules que poden tergiversar la votació, i ha afegit, tan complidora de la Llei com sempre, un punt denominat "Informe de presidència", on el President esvergarà un mitin que ningú ha sol·licitat ni mereix suportar, on ens acusarà de mentiders, "torticosos", "domingueros"... i ves a saber tu, però on juraria que seguirà sense donar les dades concretes que li hem demanat fa estona i no mostra. Serveixi aquest escrit com a rèplica preventiva, ja que si és com a darrera Assemblea, llavors donarà poquet la paraula, perquè agafa el "micro" i no l'amolla, ho hauríem de veure...

60 socis de número sol·licitaren aquesta Assemblea perquè els preocupen unes qüestions detallades a una carta. Aquesta carta era mostrada i donada pels socis que promogueren la sol·licitud i, per tant, no és anòni-

ma. A més, a aquells socis que es localitzaren, gràcies a tots els que ajudaven i deien "crec que jo en conec 2 o 3 més...", se'ls envià per correu, signada per Damià Verger, Coloma Ramon i Pep Buades. No s'entén per què, doncs, en una carta de rèplica que envià la Junta Directiva del CNE adjunta a la convocatòria d'Assemblea, aquesta es defensa de la carta dient que és anònima".

De fet, a la nostra carta s'acusa a la Junta Directiva d'ocultació i tergiversació de documents, i s'avisava que hi ha tres judicis en marxa: un per no mostrar el llistat de socis a un grup de socis (els tres mateixos d'abans), mentre que els Estatuts en donen dret, un per la impugnació de la passada Assemblea del 29 d'Abril, i el contenciós-administratiu de l'AVV, pels mateixos motius pels quals el Plenari acordà paraitzar les obres: falta de Llicència. Com que el temps ha anat passant, és impossible que es pugui realitzar l'ampliació amb els mateixos estudis de viabilitat que el projecte aprovat per l'Assemblea (la de 1989 - i no tenim constància que els successius projectes fossin aprovats per l'Assemblea, perquè no deixen llegir el llibre d'actes-). Ferroviaria fa l'obra perquè la Junta Directiva ho ha decidit, per 1300 Milions de pta (sense incloure la supra-estructura-local social, dutxes, aigües, escola de vela...), que per força ha d'augmentar el pressupost fins a uns 1800 Milions). Si hi ha venuts uns 100 amarraments (no ho sabem, no ho diuen), a preu tancat, des que el pressupost del primer projecte fou de 800 Milions, els altres s'hauran de vendre molt cars per arribar a 1300, i no hi haurà demanda (i més sense Llicència d'obres i, per tant, sense ampliació). O és que la constructora comprarà els que falti per vendre, i llavors tendrem un soci amb més de 200 amarraments, que serà l'amo absolut. I si no podem pagar? Que no pot ser que hàgim de pagar "derrames" (quotes extres) i tenguem molts mal de caps que ara no tenim?

Aquestes advertències de la suposadament anònima carta, són el motiu de demanar cautela i serenitat, i sol·licitar una demora de tres mesos a la bogeria de començar unes obres molt probablement inviablès i, a més a més (i no s'entén com són capaços els vociferadors de fer-ne cas omís) sense permís municipal, o sia, del poble.

Per si fos poc, a la carta que envià la Junta Directiva (ella sí té el llistat

de socis per expressar-se lliurement, usant el seu poder, i els medis comuns de tots els socis, que tenen monopolitzats), diuen que la situació econòmica del CNE mai no va ser tan bona, positiva i transparent com ara. I, és clar, nosaltres ens preguntem quina és ara la necessitat, després de 6 anys, de fer l'ampliació, si aquesta fou autoritzada per l'Assemblea l'any 1989 per desofegar econòmicament el Club?

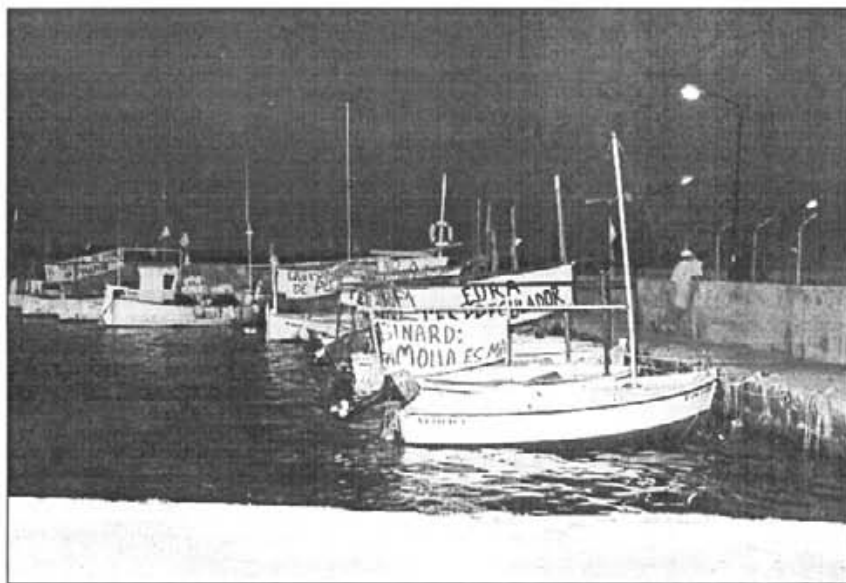
Vos contaré la història del petit grup de socis que s'han atrevit a interferir fins al punt d'arribar a tenir l'esperança de conscienciar la majoria absoluta del total (que no sabem quina és perquè no ens mostren el llistat de socis).

Normalment, a un soci de número que desitja comunicar alguna cosa als altres socis, li basta fer ús de l'article 15 dels estatuts del Club Nàutic de s'Estanyol, que diu "Los socios de número tendrán además, los siguientes derechos:", a l'apartat c), "Conocer las actividades de la Asociación y examinar su documentación".

Alguns socis manifestaren l'estiu passat a les oficines del CNE la sol·licitud d'examinar la documentació del CNE; és a dir, el llibre d'actes, la comptabilitat, el llistat de socis... etc. El motiu era molt simple i explícit: s'havien adonat aquell mateix estiu de 1994, que era imminent el començament de les obres d'ampliació del port esportiu del CNE.

Molts de vosaltres pensareu "a bones hores...". Però, si rectificar és de savis, a bones hores molts de subscriptors d'amarraments de l'any 1989 o 1990 (a prop d'un 70 %), renunciaren a l'any 1990 o 1991, demostrant molta saviesa i precaució. Això vol dir que, tot i que és veritat que nosaltres hem anat reaccionant tard, els que hi havien dipositat diners reaccionaren molt més prest, i per tant, ja fa cinc anys que l'ampliació del port és, més que res, una il·lusió del seu President, Sr. Ginard.

Per això, l'any passat, un reduït grup de socis, preocupats, anaren a demanar al Sr. Ginard que tingués a bé mostrar-los documentació sobre l'ampliació, i també en general, perquè tenien la impressió que, sense que ens adonàssim, la Junta Directiva havia descuidat una mica l'actual port, per tal de fer parèixer que necessitava ampliar-se per millorar, i que segurament, havia conduït els assumptes econòmics, amb la més estricta legalitat (això no ho posam en dubte),

però tendenciosament, volent demostrar que l'economia del Club necessitava "ampliar-se". Els socis que volien informació pensaven que s'estava aprofitant la passivitat del gros dels socis, i es sentien desinformatos. Pensaven, en definitiva, que la transcendència del tema no era proporcional al grau de difusió. És sabut que a les Assemblees d'un col·lectiu de 350 persones no hi sol assistir més d'un terç. La Junta Directiva havia d'haver donat molt més pes específic a aquest punt, haver enviat plànols (per exemple, el fullet de propaganda que s'utilitza per a la venda d'amarraments), haver confeccionat un dossier informatiu a nivell econòmic d'una manera exhaustiva, haver difós la notícia a la premsa... etc.

En compte d'això, es limità a executar els acords d'Assemblea, que precisament volien consultar els socis sol·licitants, per saber quins eren realment aquests acords. Perfectament assabentats i respectuosos del caràcter sobirà de la Junta General de Socis, no volien insinuar la il·legimitat dels acords, ni desacatar-los, tal com els estatuts diuen que és l'obligació dels socis, volien acollir-se també als estatuts, simplement per obtenir informació.

Les veus de grups ecologistes, de molts de llucmajorers, dels veïns, i de l'Associació d'Usuaris del Mollet, s'estaven fent sentir, perquè no se sabia realment quin era el projecte concret que es volia dur a terme, ni les repercussions ambientals i econòmiques que podria tenir. Alguns socis de número del CNE comentaven que havien votat en contra de l'ampliació, del primer projecte concretament,

però no recordaven el nombre de socis assistents, ni de vots en contra, a favor, abstencions... ni si hi havia hagut més votacions a mesura que canviava el projecte... només recordaven un guirigall considerable i l'actitud oblidativa del President quant a estatuts com ara el nº 14 c): "También podrán (los socios) expresar libremente sus opiniones en el seno del Club por cuanto el funcionamiento de éste se ajustará en todo momento a principios democráticos".

Va costar molt al nostre petit grup de socis aconseguir una entrevista amb el President, que era l'únic que podia donar informació, ja que tot-hom, des de les oficines a membres de la Junta Directiva, els remetia a ell. Quan el trobaren i fixaren una cita, els mostrà tots els plànols i els deixà mirar d'enfora els llibres de comptabilitat. Del llibre d'actes, ni parlar-ne, necessitava permís de la Junta Directiva.

Del projecte, ara ja ho tenien clar, era (és) encara molt més pernicios per l'entorn de s'Estanyol que el de la maqueta, i a més a més, feia desaparèixer el mollet vell, cosa que no es contemplava al projecte aprovat per l'Ajuntament, que ha manifestat reiteradament durant la passada campanya electoral, per això mateix, no ser partidari d'aquestes obres imminents, de les quals ja s'ha posat, sense la Llicència d'obres pertinent la primera pedra. A més, després s'ha fet públic que el MOPU no ordena la desaparició del mollet, sinó únicament la seva integració. Per tant, pareix ésser que ningú no ha aprovat realment el projecte que es pretén començar ara. ♦

Sa penya d'es falcó

Gràcies a una carta d'un lector, publicada a un diari de Palma, els llucmajorers hem pogut conèixer la secreta afició del nostre batle per practicar la modalitat musical del karaoke. Resulta que Gaspar Oliver és un "fenomen" en l'art d'interpretar cançons al dictat. Llàstima que el lector, un veí de s'Arenal, no anàs al local per aplaudir l'actuació del batle. Justament es va presentar per protestar pels excessos dels decibelis que no el deixaven dormir i vés per on, va trobar el batle en el mateix escenari i en plena actuació.

-El mussolet lamenta no poder completar la informació i facilitar als lectors quines són les preferències musicals del batle, és a dir, quin gènere musical domina. Les investigacions estan en marxa perquè els empleats del local arenaler no amollen i mantenen, per ara, el més absolut mutisme. Els contertulians de sa Penya ja han posat missions i, per donar una missa, les opcions es concreten en dues: cançons de Manolo Escobar o, per ventura, de Julio Iglesias.

-Continuant amb el batle com a protagonista, l'òliba assegura que Gaspar Oliver té una especial interpretació del comportament ètic. M'explicaré: Diuen que dies de la celebració del plenari sobre la possible ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol, l'advocat que representa els interessos de l'AVV va sol·licitar una entrevista amb el batle. La resposta va ser negativa, al·legant que no resultava ni ètic ni prudent aquesta entrevista dies abans de la sessió plenària. Curiosament, el batle, hores abans del plenari,

s'havia reunit amb el president Antoni Ginard a la terrassa del mateix club.

-L'òliba s'ha matriculat per seguir un curs accelerat de comptabilitat perquè no s'aclearix amb els comptes de la Casa de la Vila. Les operacions de crèdit és, una darrera l'altra, mentre el deute municipal no s'atura, al manco segons afirmen els creditors que es cansen d'anar per cobrar les factures i sempre troben la mateixa resposta: "Tornau la setmana qui ve". Les despeses no disminueixen i és que, segons les males llenguës, tot hi contribueix, com per exemple que algunes pagues complementàries per treballs temporals a funcionaris es mantenguin indefinidament.

-En el plenari corresponent al mes de juliol, també d'estrena del nou Consistori, gairebé la totalitat dels regidors varen aprofitar l'oportunitat per debutar. Resultat: una sessió molt feixuga en què es varen succeir les mocions i les intervencions s'allargaren massa sense tenir quasi gens d'interès. Un dia és un dia i com que era estrena, que passi. D'ara en endavant, ha de ser una altra cosa. Per cert, l'excepció va ser J. Rabasco que, de moment, no sembla el mateix que la passada legislatura.

-I la que ho va passar malament (pobreta) va ser la novíssima re-t-gidora de cultura (o, com diu Planas Santmartí, "de lo Inútil") per les festes de santa Càndida. Més sola que la una, la gent li envestí perquè el cinema a la fresca va ser un fracàs. Llàgrimes i tanta sort que té una mareta (ens recorda la de la Pantoja) que va mostrar les ungles i la va defensar davant de tothom. Què li espera...!

-De totes maneres, tot i que el re-t-gidor de Cultura anterior s'és jubilat, se li ha vist la ploma a la salutació de les Festes Patronals de santa Càndida. Mariantonianes, com sempre, però és que té una classe. ♦

El airbag para el conductor y el acompañante, ambos de gran tamaño, están disponibles como opción.

La seguridad es uno de los puntos fuertes del Baleno, que dispone de barras de protección lateral en las puertas.

El Baleno juega limpio con el medio ambiente. El sistema de aire acondicionado emplea un refrigerante que no daña el ozono. Además, la mayoría de las piezas de plástico son obtenidas a partir de resinas reciclables.

La estudiada posición y forma del habitáculo, facilita el acceso al interior del coche y ofrece un amplio espacio para los pasajeros. El salpicadero, orientado hacia el conductor, pone todos los mandos al alcance de su mano.

El diseño del Baleno ha sido creado con ayuda del ordenador. El resultado es un vehículo elegante, de líneas clásicas y avanzada al mismo tiempo.

TALLERES AUTOS PONENT, S.L.

Ronda Ponent, s/n - Tel. 12 02 97 (Llucmajor)

BENVINGUT A UNA CLASSE SUPERIOR

Esports

Opinió

Un relacions públiques per al CD Espanya

Joan Quintana

Fa algunes vegades que ho repetesc, fins i tot algun president com Miquel Mas, em va oferir el càrrec -per ventura cansat de sentir-me repetir el mateix- i és que un club, amb quasi 75 anys d'història, necessita una persona com a relacions públiques. Tal

vegada abans no ho necessitava, però ara, de cada dia més, es ven la imatge amb les relacions amb altres clubs, amb la premsa escrita, amb la ràdio, amb la TV,... s'ha de donar una imatge pública i esportiva i això s'aconsegueix mitjançant les relacions personals amb diferents entitats, tant privades com públiques.

Hi ha molts equips de futbol a la nostra illa. Un redactor esportiu, company meu, d'un mitjà de difusió de les nostres illes, un dia em comentava que "amb tot quan tiram a la paperera, de futbol, cada dia, podríem fer un altre periòdic". I és veritat, hi ha tanta informació futbolística que les planes que hi ha i les que hi podria haver donen per molt més. Als periodistes professionals els basta estar-ne asseguts a la taula, davant l'ordinador, tot esperant que els arribin les notícies del futbol regional i aquestes, és clar que arriben, fins al punt que desborden la capacitat real.

Dic això per tal que ningú no cregui, sobretot el nou president del CD Espanya, que ningú no vendrà a cercar informació al club, sobretot del futbol regional. Aquesta s'haurà d'enviar -aquí entra la tasca, entre d'altres, del relacions públiques-si es vol aconseguir alguna cosa positiva.

A ningú no li agrada que l'enviïn d'una finestra a una altra i un altre cop a la primera. Jo, per exemple, fa més de deu anys que em passa el mateix, quasi mitja temporada seguida deman a dirigents, delegats i entrenadors, la relació de directius i el conjunt d'elements que conformen els diferents equips del CD Espanya, i normalment, em passen d'una finestra a una altra. Avui, dia 4 de setembre (és quan escric) ho he tornat demanar. Veurem quan ens arribarà.

Acabaré com he començat: la informació que m'arriba del CD Espanya és exclusivament per a "Llucmajor de Pinte en Ample" i és un treball que es fa de franc.

Sr. President: Quan tendrà el CD Espanya un relacions públiques?♦

CD Espanya 1ª Preferent

ESPANYA, 0 - S'ARRACÓ, 1

J.Q.C.

Espanya: Salvà (1), Ginard (1), Juanan (1), Cosme (1), Romero (1), Gelabert (1), Ferretjans (1), Marín (1), Pomar (1), Bonet (1) i Martí (1).

Canvis: Izquierdo (1), per Gelabert i Jesús (1) per Ferretjans.

Gols: 0-1, m. 15, Maestre.

Comentari: El quadre de Joan Pérez no va començar bé la temporada perquè a més de perdre va donar una pobra impressió en el debut de la lliga, perquè en noranta minuts només va adreçar una pilota amb perill, en mig dels tres pals de la porteria defensada per Gelabert. Va ser al minut 70 quan Bonet, amb el cap va haver de ser enviat a córner, amb el caps dels dits, pel guardameta.

El partit va ser bastant dolent i s'Arracó va fer només el just per guanyar; és a dir, marcar i esperar els locals a la seva parcel·la, això sí, amb una defensa sòlida, i llançar alguns contratacs perillosos.

SON ROCA, 3 - ESPANYA, 0

Espanya: Salvà (1), Ginard (1), Mas (1), Cosme (2), Izquierdo (2), Romero (0), Ferretjans (0), Marín (0), Pomar (2), Bonet (0) i S. Martí (0).

Canvis: Jesús (1) per Martí, Gelabert (1) per Ginard i Ruiz I per Cosme.

Gols: 1-3, m. 3, Luismi; 2-0, m. 45, Jaume. 3-0, m. 57, Luismi i 3-1, m. 90 Pomar.

Comentari: Tampoc no va tenir un dia bo l'Espanya a Son Ximelis i va veure com el Son Roca, que es a posar al davant als tres minuts de jocs, li prenia els tres punts que es disputaven. L'encontre va ser emocionant, perquè tots dos equips van cercar el futbol d'atac, tot i que els locals tengueren més punteria ja que l'Espanya, només al final del partit, va aconseguir de perforar el marc de Ferrer, i així marcà el primer gol de la temporada. ♦

Boutique

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

*Presentació dels equips de F-7
i II Regional del CF Lluçmajor*

Homenatge a D. Antoni Palou

D. Antoni Palou rebent, del president del C.F. Lluçmajor Biel Paniza, l'escut d'or del Club.

Text i foto: Quintana

Dissabte, dia 12 d'agost, vespre de la festivitat de Santa Càndida, patrona de la ciutat, va tenir lloc a partir de les 19 h. la presentació del CF Lluçmajor, que enguany milita a un altre cop a la categoria de II Regional, entrenat per Sebastià Feliu.

Com a novetat el club lluçmajorer va presentar un equip d'Alevins de Futbol 7 però, sens dubte, la nota més significativa de la diada, va ser l'homenatge que el club local va dedicar al sempre directiu del CD Espanya D. Antoni Palou Ferrer.

Escut d'Or del Club a D. A. Palou

Don A. Palou ja havia rebut la temporada 1993-94 un homenatge del seu club de sempre, el CD Espanya. Però aquesta vegada, per ventura va tenir més mèrit perquè l'homenatge va arribar mitjançant l'equip rival d'aquesta localitat, el CF Lluçmajor, que, en mans del seu president, G. Paniza, rebé l'escut d'or del club vermell, acompanyats del regidor Joan Puigserver.

Sense cap dubte, és un homenatge ben merescut -com ho va ser el que va rebre la temporada passada- pels seus més de 46 anys dedicats al futbol lluçmajorer i, més concretament, al CD Espanya.

Lluçmajor - Colònia

Hem de dir, finalment, que D. Antoni Palou va efectuar la sacada d'honor, abans de començar el partit amistós entre l'equip amfitrió i el Colònia, de I Regional, que va ser guanyat, per la mínima, per aquest darrer. ♦

*Presentació de les plantilles
del CD Espanya*

Distinció a Miquel Moragues

Miquel Moragues, rebent de mans del batle, l'artístic trofeu.

Joaquín

Foto: Quintana

Diumenge, dia 13 d'agost, festivitat de Santa Càndida, va tenir lloc la presentació de tots els equips del CD Espanya que aquesta temporada representaran el futbol lluçmajorer als diferents camps de la nostra illa. Amb unes graderies estibades anaren desfilar els diferents conjunts, tots amb els entrenadors respectius i delegats. Els més petits del F.7, els benjamins, A i B, els infantils també amb dos grups, cadettes, juvenils i el primer equip de Regional Preferent. En total, 8 equips que varen donar ambient al calorós horabaixa del segon diumenge d'agost.

Finalment, abans que el batle entregàs un trofeu al jugador M. Moragues, el nou president, I. Martínez, va tancar l'acte.

Miquel Moragues

M. Moragues Sbert va començar la seva vida futbolística a l'escola de futbol de Lluçmajor i després va passar als Benjamins del CD Espanya. En el seu segon any en aquesta categoria ja va començar a destacar perquè fou seleccionat pel CIM per participar al Torneig de Pasqua. Posteriorment, la Federació Balear el va convocar per participar en un torneig de seleccions autonòmiques celebrat a la Corunya. Aquest al.lot s'ho mereixia i per això el batle li va fer entrega del trofeu. ♦

La Palmera

Histodiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Club es Cap Roig

Festes de S'Arenal 1995

Quintana

Coincidint amb les festes de Sant Cristòfol de s'Arenal i organitzat pel club de pesca Es Cap Roig, sota el patrocini de l'Ajuntament, va tenir lloc el passat mes de juliol, un campionat de pesca en les modalitats de Roquer costa, roquer barca, patró barca i submarinisme. La classificació general, en les diferents categories és aquesta:

Alevins (de = a 10 anys)

- 1r Gil Garau
 - 2n. Catalina Garau
 - 3r. Joan C. Romero
- Peça major: Gil Garau.

Infantils (de 10 a 14 anys)

- 1r Sergi González
 - 2n. Josep M. García
 - 3r. Francesc Mut
- Peça Major: Josep M. García

Senior (de 18 en endavant)

- 1r Miquel A. Cerdà
 - 2n Francesc Laredo
 - 3r Francesc Pedregosa
- Peça Major: Joan Sampol.

Senior (roquer barca)

- 1r F. Molina
 - 2n J. Pomares
 - 3r Arturo
- Peça Major: J. Pomares

Senior (patró barca)

- 1r Embatol
- 2n Nuredduna II
- 3r San José

Senior submarina:

- 1r D. Gelabert
 - 2n R. Coll
 - 3r B. Obrador
- Peça Major: B. Obrador.

El president, Hermenegildo Reda, amb alguns dels guanyadors.

FESTES DE SANT JAUME S'ESTANYOL 1995

Concurs de pesca i de caça submarina, organitzat pel Club de Pesca Es Cap Roig i sota el patrocini de l'Ajuntament de Lluçmajor.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Categoria Alevins.

Roquer costa

- 1r Gil Garau
 - 2n B. Mas
 - 3r C. Garau
- Peça major: G. Garau

Categoria infantils.

Roquer costa

- 1r Joan M. Sorell
 - 2n S. Piqueras
 - 3r M. Crespí.
- Peça major: M. Crespí

Categoria juniors.

Roquer costa

- 1r J. Izquierdo

Peça major: J. Izquierdo

Categoria senior.

Roquer costa

- 1r F. Pedregosa
 - 2n F. Laredo
 - 3r F. Molina
- Peça Major: F. Pedregosa

Categoria seniors.

Roquer barca

- 1r J. Sampol
 - 2n J. Vidal
 - 3r M. Vidal
- Peça Major: J. Cortès

Categoria Patrons de barca

- 1r Patró de la barca YAKY
- 2n Patró de MICHA
- 3r Patró de NA BRUSCA

Categoria Submarina junior

- 1r B. Antequera

Categoria Senior Submarina

- 1r M. Pocoví
 - 2n B. Obrador
 - 3r J. Garau
- Peça major: F. Gelabert. ♦

TALLER MECANICO
NOGUERA
 DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL
 Pedro Noguera Ensenyat
 AGENT OFICIAL ŠKODA
 Taller autoritzat
 ŠKODA automòbils
 piva motor s.a.
 C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Restaurant
Gran Via
 Noces - Banquets - Comunion
 i Bateigs
 Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

IX Cursa popular Sant Jaume 95

J.Q.

Amb una calor asfixiadora, que quasi no deixava respirar, es va celebrar el propassat dia 23 de juliol la IX Cursa Popular "Sant Jaume 95", que va comptar amb menys participació de l'habitual, a causa, segurament, d'un sol fortíssim que convidava a anar més a la platja i també, qui sap, coincidí amb l'arribada a París de Miquel Indurain, amb el cinquè triomf consecutiu, al Tour de França.

Malgrat això, s'ha d'alabar l'organització, que va anar a càrrec, entre d'altres, de T. Cantallops, G. Paniza i P. Cantallops i la col·laboració especial de l'Ajuntament de Lluçmajor, "Sa Nostra" i de la bona tasca realitzada de la policia local.

Finalment hem de dir que les classificacions en les diferents categories varen quedar així:

Pre mini masculí B (1990 i posteriors)

General: 1. Xisco Mascaró, 2. David Gelabert i 3. Daniel Mejías.

Local: 1. Ramon Martín i 2. Antoni Lull.

Pre mini femení B (1990 i post.)

General: 1. Ma. del Mar Bonnín, 2. Isabel Rodenas i 3. Eli Megías

Local: 1. Marta Rubio i 2. Cristina Esteva.

Pre mini masculí (1988 i 1989)

General: 1. Joan Mir, 2. Toni Vaquer i 3. Joan Farreswunsch.

Local: 1. Miquel Barceló i 2. Daniel Llompart.

Pre mini femení (1988 i 1989)

General: 1. Margalida Jurado, 2. Ma. Antonia Mascaró i 3. Esther Morey.

Local: 1. Rosa Ma. Ballester i 2. Vanesa Gelabert.

Mini femení (1986 i 1987)

General: 1. Ma. Magdalena Rodenas, 2. Andrea Font i 3. Ma. Pau Farres.

Local: 1. María Garcías.

Mini masculí (1986 i 1987)

General: 1. Carles Ferrer, 2. Carles Masegoza i 3. Francesc Manuel Rodenas.

Local: 1. Bartomeu Llompart i 2. Toni Monserrat.

Benjamí femení (1984 i 1985)

General: 1. Aina Rodenas, 2. Catibel Mascaró i 3. Antonia Penya.

Local: 1. Ma del Mar Blanch i 2. Rosa Monserrat.

Benjamí masculí (1984 i 1985)

General: 1. Jaume Server, 2. Mateu Caldés i 3. Toni Coll.

Local: 1. Francesc Venero i 2. Bartomeu Vich.

Aleví femení (1984 i 1985)

Deserta

Aleví masculí (1982 i 1983)

General: 1. Xavier Bonnín, 2. Carles Iñigo i 3. Rafel Márquez.

Local: Desert.

Infantil femení (1979, 1980 i 1981)

General: 1. Silvia León, 2. María Dolores i 3. Rosa Mas.

Local: Deserta.

Infantil masculí (1979, 1980 i 1981)

General: 1. Emilio Barrientos, 2. Guillem Moreno i 3. Xavier León.

Local: Deserta.

Senior femení (1978 i ant.)

General: 1. Ma. José Urzua i 2. María Galiano.

Local: 1. María Gómez.

Juvenil masculí (1974 al 1978)

General: 1. Josep Román Escribano i 2. Jesús Zarallo.

Local: Desert.

Veterans (1954 i ant.)

General: 1. Antoni Jurado i 2. Francesc Soriano.

Local: 1. Joan Quintana i 2. Toni Ferregut.

Senior masculí (1973 i ant.)

General: 1. Tòfol Castanyer, 2. Ferran Mejías i 3. Miquel Serra.

Local: 1. Pep Cortès i 2. Jaume Quetglas.

Corredor més veterà:

El corredor més veterà, que també rebé trofeu, fou Antoni Ferragut, nascut el 26 de febrer de 1948. ♦

38

FUNERÀRIA

Nostra Senyora de Lluc

A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Lluçmajor)

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

VI Milla Urbana "Ciutat de Lluçmajor"

Quintana Castell

La bona organització de la VI Milla Urbana "Ciutat de Lluçmajor" no va tenir l'acceptació esperada per un gran número de participants ja que va esser una de les pitjors en quan a assistència d'atletes.

Aquesta prova es va celebrar el divendres 11 d'agost a partir de les 20'00 h. i les classificacions finals varen quedar així:

Aleví masculí (1983-84)

General: 1. Joan Pons (5'52"), 2. Alejandro Mejías (6'13") i 3. Manuel Rodenas (6'21")

Local: 1. Joan Gual (6'06") i 2n. Sergi Piqueras (7'03").

Infantil femení (1981-82)

General: 1. Vanesa Barrientos (5'59"), 2. Ma. Isabel Rodenas (6'02") i 3. Esther López (6'40")

Local: 1. Catalina Manresa (6'32"), 2. Maria Nicolau (6'51") i 3. Verònica Sarmiento (7'27")

Infantil masculí (1981-82)

General: 1. Andreu Santamaría (5'27"), 2. Daniel J. Rodenas (5'31") i 3. Josep Ma. Fernández (6'04")

Local: 1. Sebastià Cañellas (5'31"), 2. Rafael Ramos (5'47") i 3. Sebastià Ramis (5'55")

Cadet femení (1978/79 i 80)

General: 1. Cati González (5'38"). 2. Ma. Dolores Vives

(5'52") i 3. Carolina Espada (5'57")

Local: 1. Ma. Dolores Rangel (6'49") i 2. Ma. Teresa Nicolau (7'33")

Cadet masculí (1978/79 i 80)

General: 1. Emilio Barrientos (4'57"), 2. Oscar Chamorro i 3. Angel López (5'11")

Local: 1. Joan A. Santamaría (5'16"), 2. Jaume Quetglas (5'28") i 3. F. Javier Nicolau (7'37")

Veterans "B" (1945 i ant.)

General: 1. Emilio de la Cámara (5'09"), 2. Basilio Martínez (5'17") i 3. Joan Barceló (5'24")

Local: 1. Sebastià Adrover (6'17").

Masculins "A" (1974 a 1977)

General: 1. Jon Martínez (4'30"), 2. Esteve Barceló (4'51") i 3. Joan Barceló (4'57")

Local: 1. Guillem Bibiloni (5'07")

Femenins (1977 i ant.)

General: 1. Fina Hisado (5'34"), 2. Ma. Magdalena Arbona (6'02") i 3. Antònia Solana (6'07").

Local: 1. Joana Ma. Quintana (7'27") i 2. Maribel Oliver (8'24")

Veterans "A" (1946 a 1955)

General: 1. Francesc Algaba (4'46"), 2. Cristóbal Espada (4'53") i 3. Francesc Páramo (5'14")

Local: 1. Joan Quintana (6'29") i 2. Antoni Ferragut (7'08").

Absoluta (1973 i ant.)

General: 1. Johny Ovriaghli (4'09"), 2. Josep Pérez (4'15") i 3. David Ordóñez (4'21")

Local: 1. Alex Studer (4'25"), 2. Pep Cortès (4'60") i 3. Sebastià Adrover (5'45")

Carrera especial:

1. Joan Berrocal (9'43") ♦

5.6 l. 100 Km.

**Gasta menos que un calvo
en peinetas**

**Más potente
que un Vitorino**

RENAULT
EL PLACER
DE VIVIRLOS

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00

V Cursa popular

Per als nins i nines del municipi

J.Q.C.

Dissabte dia 12 d'agost, vigília de Santa Cànida, tengué lloc la V Cursa Popular, organitzada només per als nins i nines del terme municipal de Lluçma-jor.

Les dasset carreres que varen tenir lloc varen quedar de la següent manera, en el que es refereix als tres primers llocs de la classificació general:

Benjamí masculí "A"

1. Francesc Nadal Martorell, 2. Bartolomé Llompart Humbs, 3. Sergio Nevado Roldán.

Benjamí femení "A"

1. Elisenda Cantallops, 2. Maria Manresa Tomàs, 3. Cristina Puigserver Oliver.

Benjamí masculí "B"

1. Jesús Fernández Morcillo, 2. Mateu Oliver Palliser, 3. José Valenzuela Cladera.

Benjamí femení "B"

1. Josefina García Delgado, 2. Catalina Mascaró Morillas, 3. María J. Morcillo Llinàs.

Aleví femení

1. Juani Nadal Martorell, 2. Ma. del Mar Blanch Navarra, 3. Maria Esperanza Fernández.

Aleví masculí

1. Servio González Cardona, 2. Angel Luis Moñino, 3. Eladio Huertas.

Infantil femení

1. Patricia Romero Cardona, 2. Rosa Mas Salvà, 3. Maria Nicolau López.

Infantil masculí

1. Rafel Ramos Lozano, 2.

Sebastià Canyelles Grimalt, 3. José Miguel Fernández Linares.

Pre-iniciació masculí A

1. David Gelabert Coll, 2. Manolo Reina Solano, 3. Llorenç Tomàs Tomàs.

Pre-iniciació femení A

1. Maria Apol.loni Cantallops, 2. Maria Alcalá Mena, 3. Aina Maria Oliver Noguera.

Pre-iniciació masculí B

1. Daniel Mut Linares, 2. Enrique Extremera Junquera, 3. Juan Andrés Vich.

Pre-iniciació femení B

1. Mari Blanca Piqueras, 2. María Pérez Nigorra, 3. Joana Maria Ramón.

Pre-iniciació masculí C

1. Miguel Garcías Llinàs, 2. Antonio Ferrer Marcus, 3. Rafael Salvà González.

Pre-iniciació femení C

1. Rosa Maria Ballester Gual, 2. Marina González Pocoví, 3. María Coll Vaquer.

Iniciació masculí A

1. Toni Vaquer Castillo, 2. Daniel Llompart Humbs, 3. Miguel Barceló Julià.

Iniciació femení A

1. Yolanda Morcillo Llinàs, 2. Neus Pons Noguera, 3. Angeles Tirado García.

Iniciació masculí B

1. Juan Oller García, 2. Juan Carlos Marín Sánchez, 3. Juan Bautista Lara Bagur.

Iniciació femení B

1. Rosa Maria Oliver Noguera, 2. Maria Inès Pons Noguera, 2. Maria del Mar Nieto Garcies

Categoria especial

1. Ramon Ballester. ♦

SYPP

AL VOSTRE SERVEI

*La botiga que compta amb vostè
i amb les seves suggerències.*

Nova direcció a la carnisseria

LA MILLOR BOTIGA DE CADA DIA

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Entre noltros

Naixements

- Elisenda Ferrer i Medina; Magí i Maria Lluïsa, 1 juliol 1995.
- Daniel Mariscal i Cantero, 17 juliol 1995; Daniel i Rosario
- Maria Magdalena Noguera i Morell, 23 juliol 1995; Maties i Maria
- Jovito García Martínez, 30 juliol 1995; Jovito i Maria Isabel
- María Aparicio Boluda, 3 agost 1995; Felipe i Antonia.
- Gabriel Gelabert Mayol, 3 agost 1995; Joan i Aina.
- Maria Antònia Janer Font, 4 agost 1995; Miquel i Joana.
- Adrià Herrero i Santos, 5 agost 1995; Robert i Mónica Olga
- Maria Gràcia Salvà i Lillo, 3 agost 1995; Guillem i Francesca
- Alexandra Nastasia Van Der Waal, 11 agost 1995; Mark i Nabila
- Borja Pérez i García, 13 agost 1995, Josep Manuel i Maria Dolors.
- Joan Monserrat i Orell, 21 agost 1995; Miquel i Aina
- Anahi Lara Dassler, 14 agost 1995; Carles Albert i Andrea Adelheid
- Maria del Carme Torres i Ariza, 23 agost 1995; Joan i Maria Francesca.

Matrimonis

- Joan Josep Alvarez Molina - Juana Vera González, 24 juny 1995. Església Sant Miquel.
- Joaquín Amaya González - Feliciano Amaya Jiménez, 6 juliol 1995. Sala d'Audiència Jutjats Lluçmajor.
- Maties Tomàs Cardell - Antònia Provenzal Cifre, 8 juliol 1995. Sala d'Audiència Jutjats Lluçmajor.
- Joan Josep Mestre Gómez - Manuel López Marcos, 13 juliol 1995. Sala d'Audiència Jutjats Lluçmajor.
- Miquel Oliver Cirer - Margalida Puigrós Morey, 3 juny 1995. Església Ntra. Sra. de Gràcia.
- Carles Pérez Beltrán - Marina Josefa Colas Rosselló, 15 juliol 1995. Sala d'actes Casa Consistorial Lluçmajor.
- Jaume Pau Serra Caimari - Maria Catalina Gual Marimón, 5 agost 1995. Església Sant Miquel.
- Bartomeu Duran Serra - Margalida Assumpta Monserrat Tomàs, 30 juny 1995. Esgl. Ntra. Sra. de Gràcia.
- Francesc Josep Paloma García - Catalina Juan Melgarejo, 14 maig 1995. Esgl. Sant Bonaventura
- Manuel Fernández Eirin - Marina Angeles Sierra Prats, 5 agost 1995. Esgl. Ntra. Sra. de Gràcia.
- Nedad Mitrovski - Sandra Delova, 25 agost 1995. Sala

d'Audiència Jutjats Lluçmajor.

-Pere Munar Burguera - Maria del Carme Muñoz Perugorria, 18 març 1995. Esgl. Sant Bonaventura.

Defuncions

- Sebastià Cañellas i Puigserver, morí l'1-7-95 als 88 anys.
- Magdalena Vidal i Filori, morí el 4-7-95 als 79 anys.
- Sebastià Tomàs i Moragues, morí el 6-7-95 als 73 anys.
- Antoni Clar i Cardell morí el 12-7-95 als 79 anys.
- Ginés Lorenzo i Moreno, morí el 15-7-95 als 50 anys.
- Joan Jaume i Vanrell morí el 17-7-95 als 89 anys.
- Bartomeu Sbert i Grimalt morí el 19-7-95 als 90 anys.
- Clementina Garcia i Santana, morí el 25-7-95 als 81 anys.
- Margalida Lladó i Mas, morí el 24-7-95 als 61 anys.
- Jerònia Vidal i Sbert, morí el 25-7-95 als 89 anys.
- Bàrbara Salvà i Sastre morí el 25-7-95 als 83 anys.
- Càndida Esparcia i Molina, morí el 26-7-95 als 73 anys.
- Catalina Vich i Verger, morí el 28-7-95 als 83 anys.
- Maria Vera i López, morí el 2-8-95 als 68 anys.
- Alvin-Roger Oades, morí el 29-7-95 als 47 anys.
- Miquel Fullana i Vidal, morí el 6-8-95 als 81 anys.
- Jerònia Muntaner i Sanmartí, morí l'11-8-95 als 84 anys.
- Joan Mora i Homar, morí el 13-8-95 als 87 anys.
- Miquel Mir i Mesquida, morí el 24-8-95 als 67 anys.
- Miquel Puigserver i Garcias, morí el 18-8-95 als 91 anys.
- Cristòfol Avila i Rubio, morí el 30-8-95 als 81 anys.
- Sebastià Garcias i Puigserver, morí el 30-8-95 als 80 anys.♦

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49 Tel. 66 11 58

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fesles d'Estudi Carnel... i una extensa gamma de productes de perfumeria

- OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
- VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - Lluçmajor

CONSTRUCCIONS

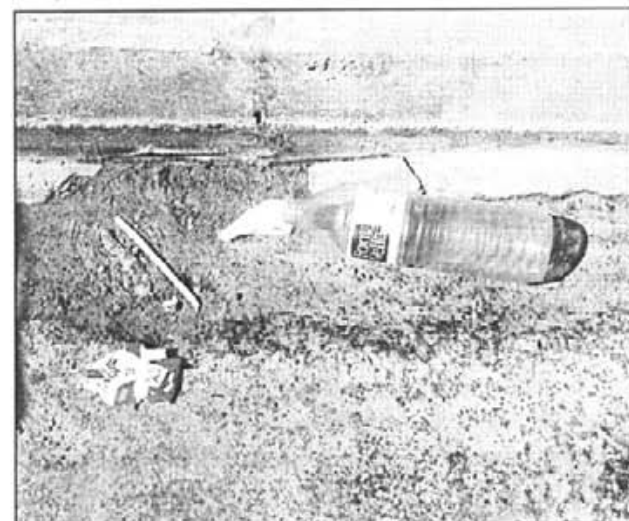
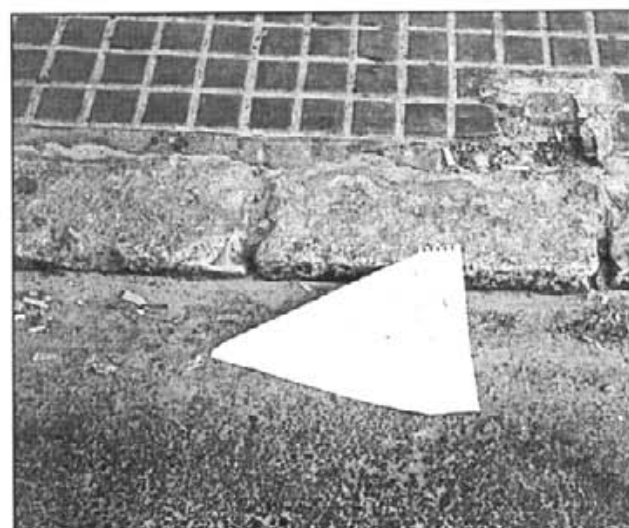
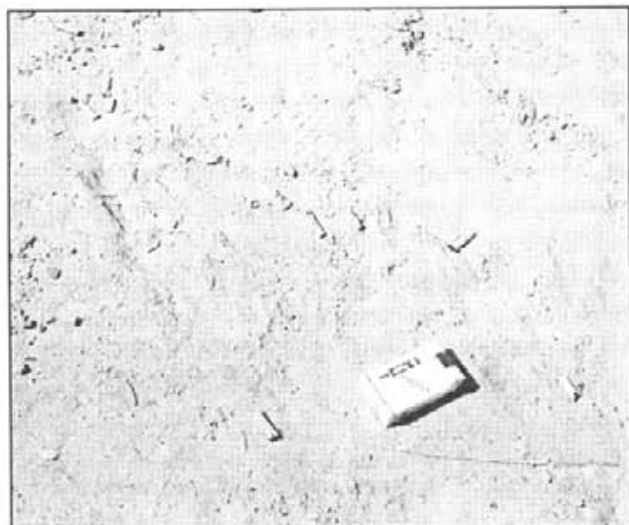
LAMPINO, S. L.

Especialistes en reestructuració de cases antigues

C/. Nord, 9 - Tels.: 66 04 88 - 66 17 61 - 66 08 38

Pes forat d'es moix

És veritat que a l'estiu les necessitats de la població de s'Arenal desborden les possibilitats de l'Ajuntament. Però no és menys veritat que molts dels qui hi viuen o que hi es-

tiuegen no contribueixen gens per tal que sigui més net. Sres. i Srs. "respectables" per als quals, el portal (del veïnat), la voravia (d'enfront) o el tros de platja on no van, és el femer dels seus "preciosos" cans. Conductors i viants que omplen els carrers de lloques (de difícil recollida), tones de paper de propaganda tirats diàriament pels carrers, i, fins i tot, rentadores, geleres, somiers, etc. acumulats (o no) al costat dels contenidors. ♦

Passatemps

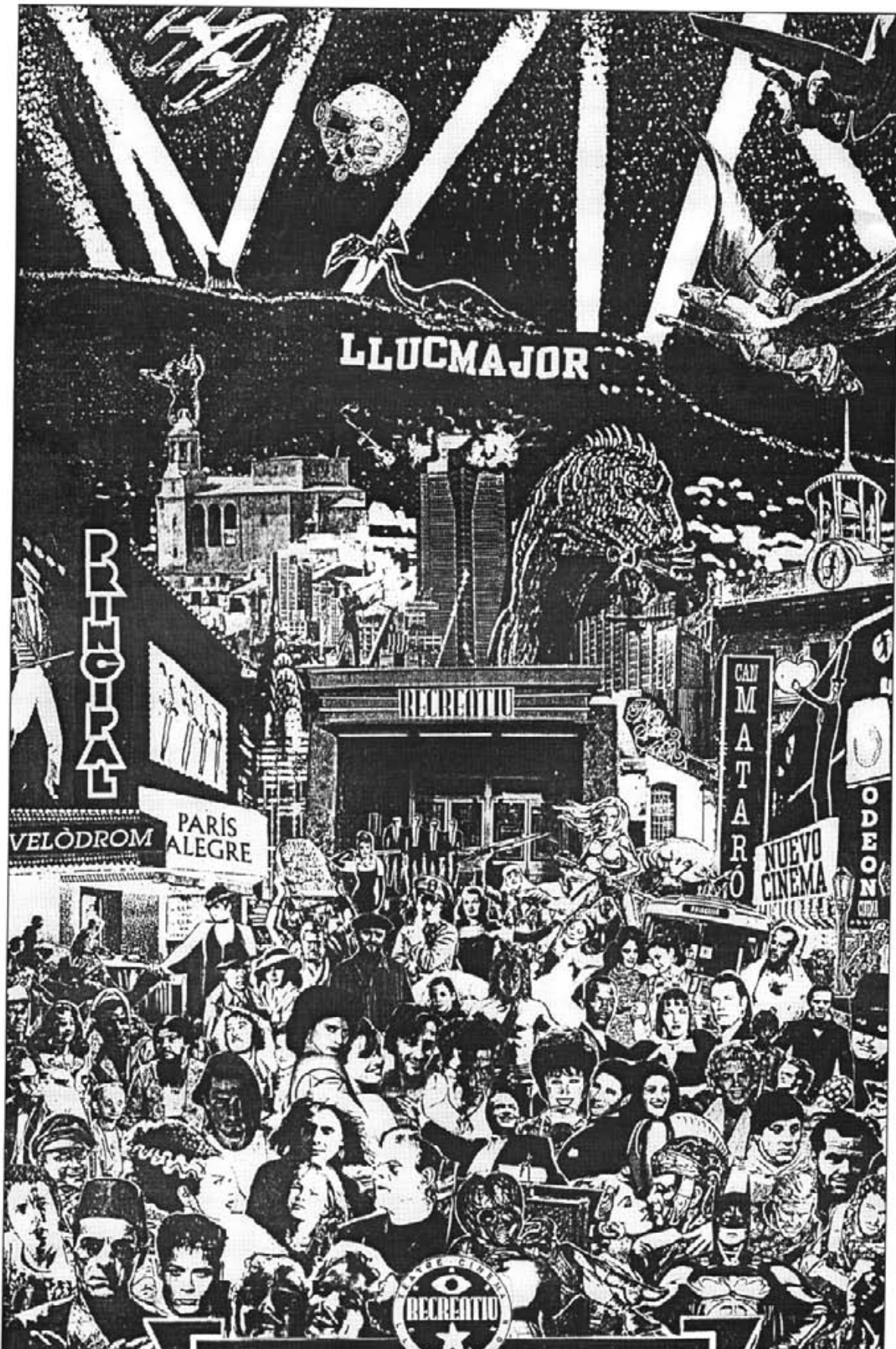
SOPA DE LLETRES (9 Castes d'ametles)

C	T	O	T	D	O	Ç	B	P	A	I	D
Z	A	Ç	X	A	A	T	Y	T	O	Y	O
O	X	T	D	R	C	A	E	M	L	K	T
A	D	Ç	C	A	U	N	P	I	T	P	S
H	I	A	O	L	A	B	H	K	U	O	L
H	O	E	N	L	J	I	D	V	R	T	E
Ç	U	C	L	O	I	Y	J	E	U	D	G
I	V	E	E	M	P	A	U	R	S	T	V
T	V	I	N	A	P	Q	D	D	E	O	A
A	A	V	I	T	N	R	L	E	S	V	L
B	T	I	V	I	H	J	O	R	D	I	V
I	E	U	Ç	F	R	M	E	E	B	V	S
P	T	N	N	A	F	A	J	T	F	A	Ç
Ç	O	I	N	E	R	M	F	A	S	G	X
P	P	R	F	U	M	A	Ç	G	A	Ç	B

Solució del mes passat

- Paisatge
- Fauna
- Descans
- Oxigen
- Ecosistema

- Patrimoni
- Aigua
- Ombra
- Flora
- Turisme
- Frescor
- Economia

LLUCMAJOR

RIGIRA

VELÒDROM

PARIS ALEGRE

RECRENTIU

CAN MATARÓ

NUEVO CINEMA

NOU CINEMA

LLUCMAJOR, CIUTAT DE CINE

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.L.**

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

COCHE DEL AÑO EN ESPAÑA 1994

La prensa especializada no podía equivocarse

al elegir al SEAT Ibiza Coche del Año en España 1994(*). Un automóvil fruto de la tecnología alemana más vanguardista. Construido en la fábrica más moderna de Europa: Martorell. Un nuevo concepto automovilista que recupera el placer y la alegría de conducir. Con seguridad y excelentes prestaciones. El mejor equilibrio entre calidad y precio. Un reconocimiento, de los que más saben, a la elección de miles de conductores. Al futuro de una gran empresa. Un éxito del que tu también puedes participar probándolo en tu Concesionario SEAT. Y beneficiándote de unas condiciones de compra únicas. Para llevarte el mejor Coche del Año. Como tú quieras. Descubrello.

EMOCIONATE

**CUANDO LO PRUEBES
SABRAS EL PORQUE**
EN TODA LA RED DE CONCESIONARIOS SEAT

**AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.**

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

**TALLER
ESPECIALISTA
EN FRENOS ABS**

